

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo obsega:

- Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06 z dne 8. 8. 2006),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 106/06 z dne 13. 10. 2006),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 110/07 z dne 3. 12. 2007),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 67/11 z dne 26. 8. 2011),
- Popravek Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/11 z dne 31. 8. 2011),
- Uredbo o spremembah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 18/14 z dne 14. 3. 2014),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 57/15 z dne 31. 7. 2015),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 103/15 z dne 24. 12. 2015),
- Popravek Uredbe o spremembah in dopolnitvi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 2/16 z dne 15. 1. 2016),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 35/17 z dne 7. 7. 2017).

UREDBA **o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo**

(neuradno prečiščeno besedilo št. 7)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen **(vsebina in namen)**

(1) Ta uredba z namenom zagotavljanja visoke ravni varstva okolja in delovanja notranjega trga določa pravila ravnanja v proizvodnji ter pri dajanju v promet in pri uporabi embalaže ter pravila ravnanja in druge pogoje za zbiranje, ponovno uporabo, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže za preprečevanje ali zmanjševanje kakršnega koli vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje ter za preprečevanje trgovinskih ovir ter izkrivljanja in omejevanja konkurence v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 365 z dne 31. 12. 1994, str. 10), zadnjič spremenjeno z Direktivo (EU) 2015/720 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremembi Direktive 94/62/ES glede zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk (UL L št. 115 z dne 6. 5. 2015, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 94/62/ES), in v skladu z naslednjimi odločbami Komisije, izdanimi v zvezi z izvajanjem Direktive 94/62/ES:

- Odločbo Komisije z dne 28. januarja 1997 o določitvi sistema prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 50 z dne 20. 2. 1997, str. 28; v nadaljnjem besedilu: Odločba 97/129/ES),
- Odločbo Komisije z dne 27. maja 1997 o vprašalnikih za poročila držav članic o izvajanju nekaterih direktiv v sektorju odpadkov (izvajanje Direktive Sveta 91/692/EGS) (UL L št. 256 z dne 19. 9. 1997, str. 13; Odločba 97/622/ES), zadnjič spremenjeno z Odločbo Komisije z dne 6. marca 2007 o spremembi Odločb 94/741/ES in 97/622/ES glede vprašalnikov za poročila o izvajanju Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih in o izvajanju Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L št. 67 z dne 7. 3. 2007, str. 7; Odločba 2007/151/ES),
- Odločbo Komisije z dne 19. februarja 2001 o določitvi pogojev za odstopanje pri stekleni embalaži glede mejnih koncentracij težkih kovin, določenih v Direktivi 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 62 z dne 2. 3. 2001, str. 20), zadnjič spremenjeno z Odločbo Komisije z dne 8. maja 2006 o spremembi Odločbe 2001/171/ES za podaljšanje veljavnosti pogojev za odstopanje pri stekleni embalaži glede mejnih koncentracij težkih kovin, določenih v Direktivi 94/62/ES (UL L št. 125 z dne 12. 5. 2006, str. 43), (v nadaljnjem besedilu: Odločba 2001/171/ES),
- Odločbo Komisije z dne 28. junija 2001 o objavi sklicevanj na standarde EN 13428:2000, EN 13429:2000, EN 13430:2000, EN 13431:2000 in EN 13432:2000 v Uradnem listu Evropskih skupnosti v zvezi z Direktivo 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2001, str. 21; Odločba 2001/524/ES),
- Odločbo Komisije z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 86 z dne 5. 4. 2005, str. 6; v nadaljnjem besedilu: Odločba 2005/270/ES),
- Odločbo Komisije z dne 24. marca 2009 o določitvi pogojev za odstopanje za plastične zaboje in plastične palete v zvezi s koncentracijami težkih kovin, določenimi v Direktivi 94/62/ES Evropskega parlamenta in Sveta o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 79 z dne 25. 3. 2009, str. 44; v nadaljnjem besedilu: Odločba 2009/292/ES).

(2) Ta uredba se izdaja ob upoštevanju postopka informiranja v skladu z Direktivo (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L št. 241 z dne 17. 9. 2015, str. 1).

(3) Za vprašanja v zvezi s predelavo in odstranjevanjem odpadne embalaže ter splošnimi pogoji ravnanja z odpadno embalažo, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporabljata predpis, ki ureja odpadke, in predpis, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju lokalne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

2. člen **(obseg uporabe)**

Določbe te uredbe se uporabljajo za vso embalažo, ki se daje v promet, in vso odpadno embalažo, ki nastane v industriji, obrti, trgovini, storitvenih in drugih dejavnostih, gospodinjstvih ali drugod, ne glede na uporabljeni embalažni material, če za posamezno vrsto embalaže ali odpadne embalaže ali posamezno ravnanje z odpadno embalažo poseben predpis ne določa drugače.

3. člen **(pomen izrazov)**

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. embalaža so vsi izdelki iz katerega koli materiala, namenjeni temu, da blago ne glede na to, ali gre za surovine ali izdelke, obdajajo ali držijo skupaj zaradi hranjenja ali varovanja, rokovanja z njim, njegove dostave ali predstavitve na poti od embalerja do končnega uporabnika.

Embalaža so tudi:

- a) izdelki, za katere se da očitno ugotoviti, da bo iz njih v nadaljnjih postopkih (npr. konfekcioniranje) izdelana embalaža, uporabljena za namene iz prejšnjega odstavka,
 - b) nevračljivi predmeti, uporabljeni za namene iz točke a), in pomožna sredstva za embaliranje, ki se uporabljajo za ovijanje ali povezovanje blaga, zlasti za pakiranje, nepredušno zapiranje, pripravo za odpremo in označevanje blaga, in
 - c) predmeti, ki ustrezajo merilom iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe.
2. primarna ali prodajna embalaža (v nadaljnjem besedilu: prodajna embalaža) so kozarci, vrečke, konzerve, steklenice, plastenke, škatle, skleda, tube ali druga podobna embalaža s sestavnimi deli, ki obdaja ali vsebuje osnovno prodajno enoto blaga, namenjeno končnemu uporabniku na prodajnem mestu, ter varuje blago pred poškodbami in onesnaženjem.

Prodajna embalaža so tudi:

- predmeti, ki se štejejo za embalažo v skladu z merili iz priloge 1 te uredbe,
 - skupinska embalaža, ki hkrati opravlja funkciji skupinske in prodajne embalaže, in
 - transportna embalaža, ki hkrati opravlja funkciji transportne in prodajne embalaže;
3. sekundarna ali skupinska embalaža (v nadaljnjem besedilu: skupinska embalaža) so folije, škatle ali podobni ovoji ali druga embalaža s sestavnimi deli, ki obdajajo ali držijo skupaj več osnovnih prodajnih enot istovrstnega ali raznovrstnega blaga, ne glede na to, ali je skupaj z blagom prodana končnemu uporabniku ali je odstranjena na prodajnem mestu, in je namenjena razpošiljanju, skladiščenju, prevozu ter odpremi blaga ali prodaji končnemu uporabniku in se lahko odstrani z blaga, ki ga obdaja, ne da bi to spremenilo njegove lastnosti;
 4. terciarna ali transportna embalaža (v nadaljnjem besedilu: transportna embalaža) so sodi, zaboji, ročke, vreče, palete, škatle ali druga embalaža s sestavnimi deli, ki obdajajo ali držijo skupaj več osnovnih prodajnih enot blaga v prodajni ali skupinski embalaži, olajšajo ravnanje z blagom in njegov prevoz ter ga varujejo pred poškodbami na poti od embalerja oziroma pridobitelja embaliranega blaga do distributerja ali trgovca ali od distributerja ali trgovca do končnega uporabnika. Zabojniki, ki se za prevoz blaga uporabljajo v cestnem, železniškem, ladijskem ali zračnem prometu, se ne štejejo za transportno embalažo;
 5. odpadna embalaža je embalaža, ki je odpadek v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja. Ostanke materiala, ki nastajajo pri izdelavi embalaže, se ne štejejo za odpadno embalažo;
 6. odpadna embalaža, ki je komunalni odpadek, je odpadna prodajna ali skupinska embalaža, ki nastaja kot ločeno zbrana frakcija v gospodinjstvih, in kot tem odpadkom podoben odpadek iz trgovine, industrije, obrti, storitvenih dejavnosti in javnega sektorja. Odpadna embalaža, ki je komunalni odpadek, je tudi odpadna embalaža, izločena pri obdelavi mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov;
 7. odpadna embalaža, ki ni komunalni odpadek, je odpadna embalaža, ki nastaja pri opravljanju proizvodne, trgovinske in storitvene dejavnosti ter pri izvajanju del v kmetijstvu, gozdarstvu, ribištvu in prometu;
 8. vračljiva embalaža je embalaža, za katero je zagotovljeno nadzorovano kroženje embalaže za plačilo kavcije ali brezplačno, tako da je v največji mogoči meri po vsakokratni vrnitvi uporabljene embalaže znotraj nadzorovanega kroženja vračljive embalaže zagotovljena njena ponovna uporaba;
 9. dajanje embalaže v promet pomeni prvič dati v promet v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: RS):

- blago, embalirano v RS, ali ga prvič uporabiti, če je embaler tega blaga tudi njegov končni uporabnik,
 - embalirano blago, pridobljeno v drugi državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali uvoženo iz tretjih držav, ali ga prvič uporabiti, če je pridobitelj tega blaga tudi njegov končni uporabnik,
 - embalažo, pridobljeno v drugi državi članici EU, uvoženo iz tretjih držav ali proizvedeno v RS, ki ni namenjena za embaliranje blaga, ali jo prvič uporabiti, če je pridobitelj ali proizvajalec te embalaže tudi njen končni uporabnik;
10. proizvajalec embalaže je oseba, ki v skladu s predpisi kot dejavnost izdeluje embalažo zaradi dajanja v promet ali za lastno uporabo zaradi izvajanja svoje dejavnosti;
 11. pridobitelj embalaže je oseba, ki zaradi izvajanja dejavnosti trgovine embalažo pridobi v drugi državi članici EU in jo vnese na ozemlje RS ali uvozi iz tretjih držav, z namenom dajanja v promet ali lastne uporabe zaradi izvajanja svoje dejavnosti;
 12. pridobitelj embaliranega blaga (v nadaljnjem besedilu: pridobitelj blaga) je oseba, ki zaradi izvajanja dejavnosti trgovine embalirano blago pridobi v drugi državi članici EU in ga vnese na ozemlje RS ali uvozi iz tretjih držav, z namenom dajanja v promet ali lastne uporabe zaradi izvajanja svoje dejavnosti;
 13. embaler je oseba, ki v skladu s predpisi kot dejavnost embalira ali pakira blago pod svojo blagovno znamko ali ga polni v embalažo, na kateri je oznaka njene blagovne znamke zaradi dajanja v promet ali za lastno uporabo. Če oseba embalira ali pakira blago z blagovno znamko druge osebe ali ga polni v embalažo, na kateri je oznaka blagovne znamke druge osebe, se za embalerja šteje imetnik blagovne znamke. Če pridobitelj blaga vnaša na ozemlje Republike Slovenije blago z blagovno znamko pravne osebe, registrirane v Republiki Sloveniji za dajanje blaga v promet, se za embalerja šteje imetnik blagovne znamke. Za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga daje embaler v promet, se štejeta tudi skupinska in transportna embalaža, čeprav nista označeni z blagovno znamko embalerja;
 14. trgovec je oseba, ki v skladu s predpisi kot dejavnost opravlja trgovinsko dejavnost kot trgovec na debelo ali posrednik blaga v trgovini na debelo;
 15. distributer je oseba, ki zaradi dajanja embalaže ali embaliranega blaga v promet na ozemlju RS dobavlja embalažo ali embalirano blago neposredno končnemu uporabniku. Za distributerja se štejeta tudi:
 - embaler, pridobitelj blaga ali proizvajalec oziroma pridobitelj embalaže, če dobavlja embalažo ali embalirano blago neposredno trgovcu ali končnemu uporabniku, in
 - trgovec, če dobavlja embalažo ali embalirano blago neposredno končnemu uporabniku;
 16. končni uporabnik je fizična ali pravna oseba, ki zaradi končne uporabe ali potrošnje embaliranega blaga ali kakršnega koli ravnanja z njim embalažo loči od blaga ali jo izprazni in to embalažo zavrže, tako da nastane odpadna embalaža. Končni uporabnik je tudi trgovec, ki zaradi nadaljnje prodaje blaga embalažo loči od blaga ali jo izprazni in to embalažo zavrže, tako da nastane odpadna transportna ali skupinska embalaža;
 17. zbiralnica odpadne embalaže je poseben urejen prostor za oddajanje, prevzemanje in začasno skladiščenje odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek;
 18. ravnanje z odpadno embalažo je ravnanje z odpadki v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;
 19. predelava odpadne embalaže je vsak postopek predelave odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, ki je uporaben za predelavo odpadne embalaže;
 20. ponovna uporaba embalaže je vsak postopek, s katerim se embalaža, narejena tako, da se lahko v svoji življenjski dobi enkrat ali večkrat ponovno uporabi, s pomočjo pomožnih izdelkov za embaliranje ali brez njih ponovno napolni ali drugače uporabi za namen, za katerega je narejena; ponovno uporabljena embalaža bo postala odpadna embalaža, ko je ne bo več mogoče ponovno uporabiti;
 21. recikliranje odpadne embalaže so postopki predelave odpadne embalaže v material za izdelavo nove embalaže ali za druge namene, vključno z organskim recikliranjem

odpadne embalaže. Za recikliranje odpadne embalaže se ne šteje energetska predelava odpadne embalaže;

22. organsko recikliranje odpadne embalaže so aerobni (npr. kompostiranje) ali anaerobni (npr. biometanizacija) postopki predelave biorazgradljivih delov odpadne embalaže v nadzorovanih pogojih in z uporabo mikroorganizmov, tako da nastanejo stabilizirane organske snovi ali metan. Za organsko recikliranje odpadne embalaže se ne šteje odlaganje odpadne embalaže na odlagališčih;
23. energetska predelava odpadne embalaže je postopek predelave, v katerem se gorljiva odpadna embalaža uporablja kot sredstvo za pridobivanje energije, skupaj z drugimi odpadki ali brez njih, z neposrednim sežiganjem in izkoriščanjem pridobljene toplote;
24. odstranjevanje odpadne embalaže je vsak postopek odstranjevanja odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, če je uporabljen za odstranjevanje odpadne embalaže;
25. sestavljena embalaža (v nadaljnjem besedilu: kompozit) je embalaža, sestavljena iz različnih vrst embalažnega materiala, ki jih ročno ni mogoče ločiti in od katerih noben ne presega danega odstotka mase ter v celotni embalaži in v posameznih vrstah embalažnega materiala koncentracija svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma ne presega mejne vrednosti iz 7. člena te uredbe;
26. dogovor je formalni sporazum med Vlado Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) in gospodarskimi združenji, ki predstavljajo embalerje, pridobitelje blaga, proizvajalce ali pridobitelje embalaže in trgovce, o načinu doseganja ciljev in usmeritev v zvezi z embalažo in odpadno embalažo iz operativnega programa varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo;
27. nadzorovano kroženje vračljive embalaže je kroženje vračljive embalaže v sistemu nadzorovane ponovne uporabe in distribucije embalaže, tako da se doseže najvišja mogoča stopnja vračanja embalaže v sistem kroženja, iz njega pa se sme embalaža izločevati le po posebnem nadzorovanem postopku;
28. zaprto kroženje je kroženje vračljive embalaže v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, v katerem reciklirani material za proizvodnjo embalaže v največji mogoči meri izvira iz odpadne embalaže, ki nastaja v sistemu nadzorovanega kroženja vračljive embalaže, tako da je dodajanje zunanjega materiala v proizvodnjo nove embalaže omejeno na najmanjšo potrebno ali tehnično nujno količino;
29. namerno dodajanje je namerna uporaba snovi pri oblikovanju embalaže ali sestavnega dela embalaže, kadar je njena prisotnost v končni embalaži ali sestavnem delu embalaže zaželena, zato da se z njo doseže določena značilnost, videz ali kakovost. Za namerno dodajanje se ne šteje uporaba recikliranega materiala kot surovine za izdelavo novega embalažnega materiala, kadar del tega recikliranega materiala lahko vsebuje s predpisi urejene kovine;
30. naključna prisotnost je prisotnost kovine kot nenamerne sestavine v embalaži ali sestavnem delu embalaže;
31. izvajalec javne službe je izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in izvajalec občinske gospodarske javne službe obdelave komunalnih odpadkov;
32. nevarno blago je blago, ki je nevarna kemikalija ali nevarni proizvod v skladu z zakonom, ki ureja kemikalije, ali ki vsebuje te nevarne kemikalije ali nevarne proizvode;
33. preprečevanje je zmanjševanje količine in škodljivih vplivov na okolje, zlasti z razvojem »čistih« proizvodov in tehnologije:
 - materialov in snovi, ki jih vsebujeta embalaža in odpadna embalaža, ter
 - embalaže in odpadne embalaže pri proizvodnji embalaže in embaliranju blaga, pri dajanju v promet, trženju, distribuciji in uporabi embalaže in embaliranega blaga ter pri predelavi ali odstranjevanju odpadne embalaže;
34. gospodarski subjekti so dobavitelji embalažnih materialov, proizvajalci embalaže, embalerji in uporabniki, ki so pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki, pridobitelji embalaže, pridobitelji embaliranega blaga, trgovci in distributerji, izvajalci javne službe in družbe za ravnanje z odpadno embalažo;

35. redno prevzemanje odpadne embalaže je prevzemanje odpadne embalaže, s katerim se zagotovi, da se z vso odpadno embalažo ravna v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, in zaradi katerega osebam, ki imajo v skladu s prvim odstavkom 26. člena te uredbe sklenjeno pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, niso povzročeni stroški, ki niso opredeljeni v prikazu osnov za tarifo obračunavanja storitev iz tretje alineje 41. člena te uredbe;
36. plastika je polimer, kot je opredeljen v 5. točki 3. člena Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L št. 396 z dne 30. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2017/1000 z dne 13. junija 2017 o spremembi Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) glede perfluorooktanojske kisline (PFOA), njenih soli in njej sorodnih snovi (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2017, str. 14), ki so mu lahko dodani aditivi ali druge snovi ter se lahko uporabi kot glavna strukturna komponenta nosilnih vrečk;
37. plastične nosilne vrečke so nosilne vrečke iz plastike, z ročajmi ali brez, ki so na voljo potrošnikom na prodajnem mestu blaga ali izdelkov;
38. lahke plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 50 mikronov;
39. zelo lahke plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 15 mikronov, ki so potrebne iz higienskih razlogov ali namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, če to prispeva k temu, da se zavrže manj hrane;
40. okso-razgradljive plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke iz plastičnih materialov, ki vsebujejo aditive, ki katalizirajo razgradnjo plastičnega materiala v mikrodelce.

(2) Ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), objavi podrobnejša navodila o razvrščanju odpadne embalaže v skladu s 6. in 7. točko prejšnjega odstavka na svojih spletnih straneh.

4. člen

(okoljski cilji, določeni za uporabo embalaže in ravnanje z odpadno embalažo)

(1) Pri proizvodnji in dajanju embalaže v promet ter pri ravnanju z odpadno embalažo je treba upoštevati okoljske cilje iz 22. člena te uredbe v zvezi z:

1. deležem celotne mase odpadne embalaže, ki jo je treba predelati,
2. deležem celotne mase odpadne embalaže, ki jo je treba reciklirati, in
3. deležem mase posameznega embalažnega materiala v celotni masi odpadne embalaže, ki ga je treba reciklirati.

(2) Embalažni material je naslednji material, ki je podrobneje določen v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, in sicer:

- papir in karton,
- plastika,
- les,
- kovine,
- steklo in
- drugo (npr. keramika, tekstil ali material biološkega izvora).

(3) Odpadni kompozit se razvrsti po tisti vrsti embalažnega materiala iz prejšnjega odstavka, ki glede na maso prevladuje v posameznem kompozitu.

(4) Za doseganje ciljev iz prvega odstavka 1. člena te uredbe se v program ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, kot sestavni del vključi načrt ravnanja z embalažo in odpadno embalažo, v katerem se določijo tudi ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže, vključno z ukrepi za spodbujanje sistemov za ponovno uporabo embalaže, ki jo je mogoče ponovno uporabiti na okolju varen način.

(5) Ministrstvo z objavo na svojih spletnih straneh seznaní uporabnike embalaže, zlasti potrošnike, z ukrepi iz prejšnjega odstavka.

(6) O načinih doseganja okoljskih ciljev v zvezi z embalažo in odpadno embalažo sklenejo vlada in gospodarska združenja, ki zastopajo embalerje, pridobitelje blaga, proizvajalce embalaže ter pridobitelje embalaže in trgovce, dogovor.

4.a člen (okoljski cilj glede potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) Letna raven potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk je lahko največ 40 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo.

(2) Pri izračunu okoljskega cilja iz prejšnjega odstavka se ne upoštevajo zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana.

2. PRAVILA RAVNANJA PRI PROIZVODNJI EMBALAŽE IN EMBALIRANJU BLAGA

5. člen (črtan)

6. člen (zahteve za embalažo)

(1) Proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže lahko embalažo uporabi sam za embaliranje blaga ali jo da v promet zaradi embaliranja blaga, če embalaža izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe, vključno z zahtevami glede izdelave in sestave embalaže ter njene primernosti za ponovno uporabo in predelavo, vključno z recikliranjem, ki so določene v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

(2) V prilogi 2A, ki je sestavni del te uredbe, je določen seznam standardov, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti embalaže z vsemi zahtevami iz te uredbe, vključno z zahtevami iz priloge 2 te uredbe, ki sestoji iz:

- slovenskih standardov, ki prevzemajo usklajene standarde, katerih naslovi in sklici so bili objavljeni v Sporočilu Komisije v okviru izvajanja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL C št. 44 z dne 19. 2. 2005, str. 23), in
- slovenskih standardov, ki vključujejo področja, na katerih ne obstajajo usklajeni standardi iz prejšnje alineje.

(3) Ministrstvo pošlje Komisiji besedila slovenskih standardov iz druge alineje prejšnjega odstavka, za katere meni, da izpolnjujejo zahteve iz tega člena.

(4) Če standardi iz drugega odstavka tega člena ne izpolnjujejo v celoti zahtev iz prvega odstavka tega člena, ministrstvo obvesti kontaktno točko v okviru slovenskega

nacionalnega organa za standarde v skladu s predpisom o postopkih notificiranja na področju standardov, tehničnih predpisov in ugotavljanja skladnosti.

(5) Če proizvajalec embalaže ali embaler embalažo označi zaradi prepoznavanja embalažnega materiala, mora za označevanje embalaže, izdelane iz embalažnih materialov, navedenih v Odločbi 97/129/ES, uporabiti sistem prepoznavanja embalažnega materiala v skladu s to odločbo.

(6) Če je pridobljena ali uvožena embalaža označena zaradi prepoznavanja embalažnega materiala, navedenega v Odločbi 97/129/ES, jo lahko pridobitelj embalaže uporabi sam za embaliranje blaga ali jo da v promet zaradi embaliranja blaga le, če je embalaža označena v skladu s prejšnjim odstavkom.

(7) Oznaka na embalaži, namenjena prepoznavanju embalažnega materiala, mora biti nameščena na sami embalaži ali etiketi, pritrjeni na embalažo, in mora biti jasno vidna in dobro čitljiva. Oznaka mora biti trajna in obstojna tudi po odprtju embalaže.

7. člen (mejne vrednosti)

(1) Proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže za embalažo, uvoženo iz tretjih držav razen držav v okviru Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), lahko proizvaja ali pridobiva embalažo zaradi dajanja v promet, če zagotovi, da celotna koncentracija svineca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma (v nadaljnjem besedilu: koncentracija težkih kovin) v embalaži ali embalažnem materialu ne presega 0,01% (m/m), pri čemer pa se mejna vrednost za koncentracijo svineca ne uporablja za embalažo, ki je v celoti narejena iz svinčevega kristalnega stekla v skladu s predpisom, ki ureja izdelke iz kristalnega stekla.

(2) Proizvajalec embalaže mora za embalažo, ki jo da v promet zaradi embaliranja blaga, zagotoviti, da je način ugotavljanja koncentracije težkih kovin v embalažnem materialu izvedeno s preskusnimi metodami, katerih rezultati so enakovredni rezultatom preskusnih metod, določenih v standardu SIST EN 13427.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je lahko v stekleni embalaži koncentracija težkih kovin večja od 0,01% (m/m), če:

1. se v stekleno embalažo med proizvodnim procesom težke kovine niso dodajale namerno,
2. je preseganje mejne vrednosti koncentracije težkih kovin nastalo samo zaradi dodajanja recikliranega materiala.

(4) Če je v posameznem letu vrednost koncentracije težkih kovin, izmerjena pri kateri koli od dvanajstih mesečnih kontrol za posamezno peč za proizvodnjo stekla, ki predstavlja običajno in stalno proizvodnjo stekla, večja od 0,02% (m/m), mora proizvajalec stekla najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu, posredovati poročilo za preteklo leto, ki vsebuje naslednje podatke:

1. izmerjene vrednosti koncentracije težkih kovin,
2. opis uporabljenih preskusnih metod,
3. domnevni izvor visoke koncentracije težkih kovin in
4. podroben opis sprejetih ukrepov za zmanjšanje koncentracije težkih kovin.

(5) Če se embalaža iz tretjega odstavka tega člena uvaža iz tretje države razen držav v okviru EGP, mora poročilo iz prejšnjega odstavka ministrstvu posredovati pridobitelj embalaže.

(6) Proizvajalec embalaže iz drugega odstavka tega člena mora zagotoviti, da je dokumentacija o uporabljenih preskusnih metodah in rezultatih meritev ministrstvu predložena na vpogled na njegovo zahtevo.

8. člen (izjava o skladnosti)

(1) Proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže za embalažo, uvoženo iz tretjih držav razen držav v okviru EGP, dokazujeta izpolnjevanje zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe z izjavo o skladnosti embalaže (v nadaljnjem besedilu: izjava o skladnosti).

(2) Proizvajalec embalaže iz prejšnjega odstavka dokazuje verodostojnost izjave o skladnosti z dokumentacijo o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe.

(3) Pridobitelj embalaže iz prvega odstavka tega člena dokazuje verodostojnost izjave o skladnosti z dokumentacijo o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe, ki jo pridobi od proizvajalca embalaže v državi izvora embalaže.

(4) Proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka tega člena morata zagotoviti, da je izjava o skladnosti dostopna embalerju in trgovcu, ki embalažo dobavlja embalerju, in da je pristojnemu inšpektorju ali ministrstvu na njegovo zahtevo dostopna dokumentacija o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe, na podlagi katere dokazujeta verodostojnost izjave o skladnosti.

(5) (črtan).

(6) (črtan).

9. člen (sledljivost izjave o skladnosti)

(1) Embaler lahko uporablja embalažo za embaliranje blaga, če je zanj pridobil izjavo o skladnosti iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Embaler mora kopijo izjave o skladnosti predložiti pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo.

(3) (črtan).

(4) (črtan).

(5) (črtan).

10. člen (zahteve pri distribuciji plastičnih zabojev in palet)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 7. člena te uredbe je koncentracija težkih kovin v embalažnem materialu lahko večja od 0,01% (m/m), če je embalaža plastični zaboj ali plastična paleta, ki je dana v promet v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, in je mejna koncentracija presežena samo zaradi dodajanja recikliranega materiala.

(2) Plastični zaboj ali plastična paleta iz prejšnjega odstavka mora biti izdelana v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, v katerem reciklirani material izhaja samo iz drugih plastičnih zabojev ali plastičnih palet in v katerem dodajanje zunanega materiala za izdelavo zabojev ali plastičnih palet ne presega 20% celotne mase materiala, potrebnega za izdelavo plastičnih zabojev ali plastičnih palet.

(3) Težke kovine se med proizvodnjo ali distribucijo plastičnih zabojev ali plastičnih palet, ki se uporabljajo v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, ne smejo dodajati namerno kot element, razen če gre za naključno prisotnost kateregakoli od teh elementov.

(4) Embaler mora za sodelovanje v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže iz prvega odstavka tega člena pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

(5) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka na podlagi vloge embalerja, kateri morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev in načrt nadzovanja kroženja vračljive embalaže, iz katerega so razvidni podatki o:

- upravljavcu sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže ter njegovi dejavnosti,
- vrsti embalaže in opisu blaga, zaradi katerega je vzpostavljen sistem zaprtega kroženja vračljive embalaže,
- načinu evidentiranja vračljive embalaže in finančnih ali drugih vzpodbudah končnih uporabnikov, da po uporabi blaga vračljivo embalažo vračajo v sistem zaprtega kroženja vračljive embalaže,
- načinu izločanja vrnjenih kosov vračljive embalaže, ki niso več ponovno uporabni, iz sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže, skupaj s predvidenimi postopki predelave za te odpadke, v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki,
- načinu trajnega in vidnega označevanja plastičnih zabojev ali palet,
- načinu dokazovanja zahtev iz drugega odstavka tega člena in nadzor nad zaprtim kroženjem vračljive embalaže, vključno z načinom ugotavljanja odstotka vrnjene vračljive embalaže, pri čemer odstotek ob upoštevanju trajnosti plastičnih zabojev ali palet ne sme biti nižji od 90 odstotkov,
- načinu ugotavljanja koncentracije težkih kovin v embalažnem materialu,
- načinu in pogostosti poročanja o rezultatih ugotavljanja iz prejšnje alinee,
- največji dopustni koncentraciji težkih kovin v embalažnem materialu,
- največji količini dodanega zunanega materiala,
- predvideni letni količini reciklirane odpadne embalaže in
- načinu nadaljnje predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže, ki je ni mogoče več ponovno uporabiti v postopku recikliranja.

(6) Embaler mora za embalažo, ki je dana v promet v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže:

- zagotavljati nadzor nad distribucijo embalaže in nad ponovno uporabo vračljive embalaže v skladu z načrtom iz prejšnjega odstavka,
- pripraviti izjavo, dostopno javnosti, o skladnosti delovanja sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže z zahtevami načrta iz prejšnjega odstavka,
- za vsako leto izdelati poročilo o izvajanju načrta iz prejšnjega odstavka, iz katerega je razvidno, kako se je načrt izvajal, in ga predložiti ministrstvu najpozneje šest mesecev po preteku posameznega leta,
- dokumentacijo sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže hraniti še najmanj štiri leta po oddaji poročila iz prejšnje alinee in
- imenovati odgovorno osebo za predložitev dokumentacije iz prejšnje alinee pristojnemu inšpektorju, če ta to zahteva.

(7) Če niti embaler blaga, embaliranega v plastične zaboje ali plastične palete, ki se uporabljajo v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, niti njegov pooblaščen zastopnik nimata sedeža v RS, se obveznosti iz tega člena prenesejo na pridobitelja blaga.

3. PRAVILA RAVNANJA PRI DAJANJU EMBALAŽE V PROMET

10.a člen (evidenca oseb, ki dajejo embalažo v promet)

(1) Ministrstvo vodi in vzdržuje evidenco embalerjev, pridobiteljev blaga ter proizvajalcev in pridobiteljev embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe (v nadaljnjem besedilu: evidenca oseb, ki dajejo embalažo v promet).

(2) V evidenci oseb, ki dajejo embalažo v promet, se vodijo podatki o:

1. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični številki embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca ali pridobitelja embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe,
2. vrsti dejavnosti iz prvega odstavka 25. člena te uredbe, ki jo opravlja v zvezi z embalažo,
3. masi embalaže, dane v promet v posameznem koledarskem letu, po vrsti embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
4. tem, ali zagotavlja ali ne zagotavlja izpolnjevanja obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe,
5. načinu zagotavljanja izpolnjevanja obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe (skupni ali individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo), če gre za osebo, ki zagotavlja izpolnjevanje obveznosti ravnanja z odpadno embalažo, in
6. nazivu družbe za ravnanje z odpadno embalažo, če obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe zagotavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo.

(3) Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe sporočijo ministrstvu podatke iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka v pisni ali elektronski obliki v 30 dneh od začetka opravljanja dejavnosti. Predloga obrazca za sporočanje teh podatkov je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(4) Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe morajo ministrstvu v 30 dneh sporočiti tudi vsako spremembo dejavnosti iz 2. točke drugega odstavka tega člena ali prenehanje opravljanja te dejavnosti, na podlagi česar ministrstvo spremeni podatke v evidenci oseb, ki dajejo embalažo v promet, ali izbriše embalerja, pridobitelja blaga ter proizvajalca ali pridobitelja embalaže iz te evidence.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za embalerje, pridobitelje blaga ter proizvajalce in pridobitelje embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe, ki so zavezanci za plačilo okoljske dajatve iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

10.b člen (evidenca o dajanju embalaže v promet)

(1) Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe morajo za vsako koledarsko leto posebej voditi evidenco o

dajanju embalaže v promet, ki vsebuje podatke o masi embalaže, dane v promet, ločeno po vrstah embalaže in embalažnem materialu iz drugega odstavka 4. člena te uredbe.

(2) Določbe tega člena se ne uporabljajo za embalerje, pridobitelje blaga ter proizvajalce in pridobitelje embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe, ki so zavezanci za plačilo okoljske dajatve iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

10.c člen (obveznost poročanja o dajanju embalaže v promet)

(1) Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe morajo ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta v pisni ali elektronski obliki sporočiti podatke o:

1. masi embalaže, dane v promet v preteklem koledarskem letu, ločeno po vrstah embalaže in embalažnem materialu iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
2. načinu izpolnjevanja obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe v preteklem koledarskem letu (skupni ali individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo ali izjema v skladu s 36. členom te uredbe),
3. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični številki družbe za ravnanje z odpadno embalažo, s katero je imel v preteklem koledarskem letu sklenjeno pogodbo iz prvega odstavka 26. člena te uredbe, če je v preteklem koledarskem letu zagotavljal obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo,
4. načinu izpolnjevanja obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe v tekočem koledarskem letu (skupni ali individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo ali izjema v skladu s 36. členom te uredbe) in
5. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični številki družbe za ravnanje z odpadno embalažo, s katero ima v tekočem koledarskem letu sklenjeno pogodbo iz prvega odstavka 26. člena te uredbe, če v tekočem koledarskem letu zagotavlja obveznosti ravnanja z odpadno embalažo v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo.

(2) Predloga obrazca za sporočanje podatkov iz prejšnjega odstavka je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena embalerju, pridobitelju blaga ter proizvajalcu in pridobitelju embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe ni treba sporočiti podatkov o dajanju embalaže v promet za tisto embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže. Podatke sporočijo samo za tisto količino embalaže, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže, ali s katero se je nadomestila embalaža, ki se je po uporabi zavrgla oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže.

(4) Če je embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec ali pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe ista oseba, se za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, šteje celotna količina embalaže, ki jo proizvede, pridobi ali jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga v posameznem koledarskem letu.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za embalerje, pridobitelje blaga ter proizvajalce in pridobitelje embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe, ki so zavezanci za plačilo okoljske dajatve iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

10.d člen
(vodenje evidence in poročanje distributerja)

(1) Distributer vodi evidenco o številu zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, potrošniku pa jih proda kot nosilno vrečko za živila, ki so predpakirana, ali za neživilske proizvode.

(2) Distributer mora ministrstvu do 31. marca tekočega koledarskega leta za preteklo koledarsko leto pisno ali elektronsko predložiti podatke o številu vrečk iz prejšnjega odstavka. Predloga obrazca za sporočanje teh podatkov je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(3) O podatkih iz prejšnjega odstavka vodi ministrstvo evidenco o potrošnji zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, in so bile prodane kot nosilne vrečke za živila, ki so predpakirana, ali za neživilske proizvode. Evidenca za vsakega distributerja vsebuje podatke o osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični številki distributerja in o številu vrečk iz prejšnjega stavka.

10.e člen
(prepoved brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) Distributer mora zagotoviti, da plastične nosilne vrečke na prodajnem mestu blaga ali izdelkov potrošnikom niso na voljo brezplačno.

(2) Distributer mora prodajno mesto ali mesto ponudbe plastičnih nosilnih vrečk opremiti s cenami vrečk v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko distributer omogoči potrošniku, da na prodajnem mestu brezplačno zamenja odpadno plastično nosilno vrečko, ki jo je kupil pri tem distributerju, za enako novo plastično nosilno vrečko. O tem mora potrošnike obveščati s pisnim obvestilom na prodajnem mestu.

(4) Za prevzete odpadne plastične nosilne vrečke iz prejšnjega odstavka mora distributer, ne glede na njihovo letno količino, izpolnjevati zahteve iz 24. člena te uredbe.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena so kot primerna embalaža živil, ki niso predpakirana, na prodajnem mestu blaga ali izdelkov lahko potrošnikom brezplačno na voljo zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, kot so zlasti sadje, zelenjava, ribe, meso in mesni izdelki, mlečni izdelki, sveže pripravljene sendviči in druga sveže pripravljena živila, ki niso predpakirana. Distributer mora potrošnike o tem obveščati s pisnim obvestilom na vsakem mestu ponudbe takih živil, na katerem so potrošnikom na voljo tudi take zelo lahke plastične nosilne vrečke.

11. člen
(črtan)

12. člen
(črtan)

13. člen
(črtan)

4. PRAVILA RAVNANJA PRI ZBIRANJU ODPADNE EMBALAŽE

4.1. Obveznosti končnega uporabnika

14. člen

(ravljanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek)

(1) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, zbirati, hraniti in oddajati v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko končni uporabnik ločeno zbrano odpadno embalažo, ki nastaja kot komunalni odpadek iz trgovine, industrije, obrti ali storitvenih dejavnosti, oddaja družbi za ravnanje z odpadno embalažo.

15. člen

(ravljanje z odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek)

(1) Odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, je prepovedano prepuščati izvajalcu javne službe kot mešani komunalni odpadek ali kot ločeno zbrano frakcijo komunalnih odpadkov.

(2) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, vračati distributerju na način iz 23. člena te uredbe ali oddajati družbi za ravnanje z odpadno embalažo na način iz drugega odstavka 43. člena te uredbe.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek mora končni uporabnik odpadno embalažo, za katero je vzpostavljen individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo v skladu s 27. členom te uredbe, vrniti nosilcu tega individualnega sistema.

(4) Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka tega člena lahko končni uporabnik odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek in ki nastaja pri opravljanju trgovinske ali storitvene dejavnosti, prepušča izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka mora končni uporabnik, ki je izvajalec gostinske ali turistične dejavnosti z zmogljivostjo 5.000 ali več nočitev na leto, sam zagotoviti posebne zabojnike, v katerih prepušča ločeno zbrane frakcije izvajalcu javne službe ločeno od odpadkov drugih povzročiteljev komunalnih odpadkov.

(6) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, dokler je ne odda, prepusti ali vrne v skladu s to uredbo, hraniti ločeno, tako da se ne meša z drugimi odpadki in da jo je mogoče zbrati in ponovno uporabiti, predelati ali odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

16. člen

(ravljanje z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek)

(1) Odpadna embalaža se razvršča med odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, če ima embalažni material lastnosti nevarnih odpadkov, če odpadna embalaža vsebuje ostanke nevarnega blaga ali je z njim onesnažena.

(2) Šteje se, da odpadna embalaža ne vsebuje ostankov nevarnega blaga oziroma ni onesnažena z njim, če:

- je notranjost odpadne embalaže viskoznega nevarnega blaga, postrgana z lopatico ali s čopičem tako, da preostala količina tega blaga ni več uporabljiva,
- je odpadna embalaža tekočega nevarnega blaga izpraznjena tako, da iz nje ne kaplja,
- je odpadna embalaža trdnega nevarnega blaga izpraznjena tako, da se iz nje ne morejo več iztresti ostanki tega blaga, ali
- iz odpadne embalaže s potisnim plinom ne izhaja več potisni plin ali se v tej embalaži ne pretakajo ostanki nevarnega blaga.

(3) Če je embalaža nevarnega blaga opremljena z navodili proizvajalca tega blaga o okolju varni izpraznitvi embalaže, se ne glede na prejšnji odstavek šteje, da ta odpadna embalaža ne vsebuje ostankov nevarnega blaga oziroma ni onesnažena z njim, če je izpraznjena v skladu s temi navodili.

(4) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki je nevaren odpadek:

- oddajati zbiralcu nevarnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, če gre za odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek,
- prepuščati izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, če gre za odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek.

(5) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo, če je prepuščanje ali oddajanje odpadne embalaže, ki vsebuje ostanke nevarnega blaga ali je z njim onesnažena, urejeno s posebnim predpisom.

4.2. Obveznosti izvajalca javne službe

17. člen

(prevzem ločeno zbrane odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora zagotoviti ločeno zbiranje odpadne embalaže v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

(2) Izvajalec javne službe mora zagotoviti, da je povzročiteljem odpadkov iz četrtega odstavka 15. člena te uredbe dana možnost prepuščanja odpadne embalaže v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

(3) Izvajalec javne službe mora v zbirnem centru zagotoviti tako velik skladiščni prostor, da lahko vsaj 14 dni predhodno skladišči ločeno zbrano odpadno embalažo.

(4) Izvajalec javne službe mora v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki zagotoviti tako velik skladiščni prostor, da lahko vsaj 14 dni skladišči odpadno embalažo, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov.

18. člen

(oddaja ločeno zbrane odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora družbi za ravnanje z odpadno embalažo iz prvega odstavka 26. člena te uredbe (v nadaljnjem besedilu: družba za ravnanje z odpadno embalažo) oddajati vso odpadno embalažo, ki je:

- zbrana kot ločeno zbrana frakcija in
- izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki.

(2) Izvajalec javne službe mora omogočiti družbi za ravnanje z odpadno embalažo, da redno prevzema odpadno embalažo v zbirnem centru in centru za ravnanje s komunalnimi odpadki. Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora izvajalec javne službe zagotoviti vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo prevzem odpadne embalaže v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe. Od 1. januarja do 30. junija tekočega koledarskega leta mora izvajalec javne službe vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih, določenih za preteklo koledarsko leto. Od 1. julija do 31. decembra tekočega koledarskega leta mora izvajalec javne službe vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih, določenih za to tekoče koledarsko leto, pri čemer mora upoštevati, da mora v posameznem koledarskem letu vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih, določenih za zadevno koledarsko leto.

(3) Če količina zbrane odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe predhodno skladišči v zbirnem centru, ali če količina odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov, ki jo izvajalec javne službe skladišči v objektu za skladiščenje odpadne embalaže, presega 80% količine odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe lahko hkrati predhodno skladišči glede na zmogljivost zbirnega centra ali hkrati skladišči glede na zmogljivost objekta za skladiščenje odpadne embalaže, mora o tem v treh delovnih dneh pisno ali elektronsko obvestiti družbo za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja.

(4) Način oddaje in prevzema odpadne embalaže morata družba za ravnanje z odpadno embalažo in izvajalec javne službe urediti s posebno pogodbo.

(5) Izpolnjevanje obveznosti izvajalca javne službe glede oddaje odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, in družbe za ravnanje z odpadno embalažo glede prevzema te embalaže se ugotavlja na podlagi podatkov iz obvestil iz šestega odstavka 19. člena te uredbe, podatkov iz evidence izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila družbe za ravnanje z odpadno embalažo iz 46. člena te uredbe in evidenčnih listov iz predpisa, ki ureja odpadke, o pošiljkah odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo.

19. člen

(plačilo za oddajo oziroma prevzem odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora oddati odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni ponovni uporabi ali predelavi.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora prevzeti vso odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, od izvajalca javne službe brezplačno ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena mora družba za ravnanje z odpadno embalažo za prevzeto odpadno embalažo plačati izvajalcu javne službe

tiste stroške, ki presegajo obseg storitev javne službe, določen s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

(4) Pri določanju priznavanja stroškov iz prejšnjega odstavka zaradi prevzema odpadne embalaže morata izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo upoštevati naslednje stroške:

1. stroški izvajalca javne službe so:
 - stroški nabave zabojnikov za ločeno zbiranje odpadne embalaže, stroški postavitve in vzdrževanja zbiralnic ločenih frakcij in zbirnih centrov v obsegu, ki je določen v predpisu, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki,
 - stroški praznjenja zabojnikov za ločeno zbiranje odpadne embalaže in odvoza odpadne embalaže do zbirnega centra,
 - stroški izločanja odpadne embalaže iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki,
 - stroški ločenega zbiranja odpadne embalaže, ki je nevarni odpadek, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki;
2. stroški družbe za ravnanje z odpadno embalažo so:
 - stroški izvajalca javne službe iz prejšnje točke za prevzeto odpadno prodajno in skupinsko embalažo, ki v skladu z določbami 7. točke prvega odstavka 3. člena te uredbe ni komunalni odpadek,
 - stroški skladiščenja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, vključno z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki za čas skladiščenja, ki presega 7 dni,
 - stroški prevzemanja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, vključno z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki (npr. nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže),
 - vsi drugi stroški, o katerih se zaradi prevzema odpadne embalaže dogovorita izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo.

(5) Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, deleže prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za tekoče koledarsko leto določi Vlada Republike Slovenije s sklepom do 30. junija tekočega koledarskega leta po metodologiji iz priloge 2B, ki je sestavni del te uredbe. Sklep iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora izvajalec javne službe najpozneje deseti dan tekočega koledarskega meseca pisno ali elektronsko obvestiti vse družbe za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja o količinah zbrane odpadne embalaže in o količinah odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov v preteklem koledarskem mesecu po embalažnih materialih iz priloge 2B te uredbe.

20. člen **(prepovedi za izvajalca javne službe)**

(1) Izvajalec javne službe ne sme pri opravljanju storitev obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov prevzemati odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek, razen če gre za prevzem odpadne embalaže v skladu s četrtem odstavkom 15. člena te uredbe.

(2) Izvajalec javne službe ne sme prevzemati mešanih komunalnih odpadkov, če je v njih tudi odpadna embalaža, ki ni komunalni odpadek.

(3) Izvajalec javne službe mora zagotoviti, da se mešani komunalni odpadki pred odstranjevanjem obdelajo tako, da se z razvrščanjem iz njih izloči tista odpadna embalaža, za katero je mogoče zagotoviti nadaljnjo predelavo, pri čemer ima prednost recikliranje.

5. PRAVILA RAVNANJA PRI PREVZEMANJU, ZBIRANJU, PONOVNI UPORABI, PREDELAVI IN ODSTRANJEVANJU ODPADNE EMBALAŽE

5.1. Splošno

21. člen (prednostna predelava)

(1) Ponovna uporaba, recikliranje, energetska predelava in drugi načini predelave odpadne embalaže imajo prednost pred njenim odstranjevanjem, če to ob razumno višjih stroških omogočajo v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in postopki.

(2) Ponovna uporaba, recikliranje in drugi načini predelave odpadne embalaže imajo prednost pred energetske predelavo odpadne embalaže, če to ob razumno višjih stroških omogočajo v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in postopki.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ministrstvo v okoljevarstvenih dovoljenjih, izdanih v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, dovoli energetske predelavo odpadne embalaže, če je ta zaradi okoljskih razlogov ter razmerja stroškov in koristi primernejša od ponovne uporabe, recikliranja ali drugih načinov predelave, pri čemer je treba upoštevati, da je energetska predelava odpadne embalaže mogoča samo, če so na območju zbiranja odpadne embalaže, na katerem se namerava zbrana odpadna embalaža energetske predelati, izpolnjeni okoljski cilji pri ravnanju z odpadno embalažo v skladu s to uredbo.

22. člen (okoljski cilji)

(1) Pri ravnanju z odpadno embalažo, ki nastane z dajanjem embalaže ali embaliranega blaga v promet, morajo biti zagotovljeni naslednji okoljski cilji:

1. zagotoviti je treba predelavo odpadne embalaže, vključno z energetske predelavo za najmanj 60 odstotkov celotne mase odpadne embalaže;
2. reciklirati je treba med najmanj 55 odstotki in največ 80 odstotki celotne mase odpadne embalaže;
3. za posamezno vrsto embalažnega materiala, vsebovanega v celotni masi odpadne embalaže, je treba zagotoviti najmanj naslednje deleže recikliranja:
 - a) 60 odstotkov mase za steklo,
 - b) 60 odstotkov mase za papir in karton,
 - c) 50 odstotkov mase za kovine,
 - d) 22,5 odstotkov mase za plastiko, pri čemer se upošteva le material, ki se ponovno reciklira v plastiko,
 - e) 15 odstotkov mase za les.

(2) Šteje se, da odpadna embalaža, izvožena iz EU, izpolnjuje okoljske cilje iz prejšnjega odstavka, če je z gotovostjo mogoče dokazati, da je predelava oziroma recikliranje potekalo pod pogoji, ki so enakovredni pogojem, kot jih v zvezi s tem predpisuje zakonodaja EU, in je ta odpadna embalaža izvožena iz EU v skladu z:

- Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2015/2002 z dne 10. novembra 2015 o spremembi prilog IC in V k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov (UL L št. 294 z dne 11. 11. 2015, str. 1),
- Uredbo Sveta (ES) št. 1420/1999 z dne 29. aprila 1999 o določitvi skupnih pravil in postopkov, ki se uporabljajo za pošiljke določenih vrst odpadkov v določene države nečlanice OECD (UL L št. 166 z dne 1. 7. 1999, str. 6), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (ES) št. 105/2005 z dne 17. novembra 2004 o spremembi uredbe Sveta (ES) št. 1420/1999 in Uredbe Komisije (ES) št. 1547/1999 glede pošiljk določenih vrst odpadkov na Kitajsko in Saudsko Arabijo (UL L št. 20 z dne 22. 1. 2005, str. 9), ter
- Uredbo Komisije (ES) št. 1418/2007 z dne 29. novembra 2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta v nekatere države, za katere se Sklep OECD o nadzoru prehoda odpadkov preko meja ne uporablja (UL L št. 316 z dne 4. 12. 2007, str. 6), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) št. 733/2014 z dne 24. junija 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1418/2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo v nekatere države, ki niso članice OECD (UL L št. 197 z dne 4. 7. 2014, str. 10).

(3) Pri ugotavljanju mase predelane ali reciklirane odpadne embalaže iz prvega odstavka tega člena je treba v skladu z Odločbo 2005/270/ES upoštevati popravke zaradi vlažnosti odpadne embalaže.

5.2. Obveznosti distributerjev

23. člen (obveznost prevzema odpadne embalaže)

(1) Distributer mora odpadno transportno ali skupinsko embalažo neposredno po dobavi blaga vzeti nazaj brezplačno, če jo končni uporabnik želi vrniti. Če končni uporabnik sam prevzema blago pri distributerju, lahko odpadno transportno ali skupinsko embalažo pusti neposredno na mestu prevzema ali jo pozneje brezplačno vrne.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za odpadno prodajno embalažo, ki hkrati opravlja funkcijo transportne ali skupinske embalaže.

(3) Distributer mora brezplačno vzeti nazaj tudi odpadno prodajno embalažo, ki ni komunalni odpadki, kadar jo končni uporabnik želi vrniti, če za tako embalažo ni predpisan poseben način prepuščanja in zbiranja.

24. člen (zagotovitev prostora za odpadno embalažo in oddaja odpadne embalaže)

(1) Distributer mora urediti poseben prostor za prevzemanje in začasno skladiščenje po posameznih vrstah embalažnega materiala razvrščene odpadne embalaže, ki jo v skladu s prejšnjim členom vzame nazaj ali nastane zaradi njegove dejavnosti, če letna količina te odpadne embalaže presega 150 ton.

(2) Distributer mora odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka oddati družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži v njenih zbiralnicah odpadne embalaže ali zadnjemu dobavitelju blaga oziroma družbi za ravnanje z odpadno embalažo neposredno, če se z njima o takem načinu oddaje odpadne embalaže dogovori.

(3) (črtan)

(4) (črtan)

5.3. Zagotavljanje ravnanja z odpadno embalažo

25. člen (obveznost ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Prevezemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe vključno s stroški, ki jih mora družba za ravnanje z odpadno embalažo plačevati izvajalcem javne službe v skladu z določbami 19. člena te uredbe, prevzemanje odpadne embalaže neposredno od distributerjev ali končnih uporabnikov ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže morajo plačati:

- embalerji za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sami uporabijo kot končni uporabniki embaliranega blaga ali ga dajejo v promet,
- pridobitelji blaga za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sami uporabijo kot končni uporabniki ali ga dajejo v promet,
- proizvajalci embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alinee tega odstavka in jo dajejo v promet ali jo sami uporabljajo, in
- pridobitelji embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alinee tega odstavka in jo dajejo v promet ali jo sami uporabljajo.

(2) Proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati svoje obveznosti za embalažo iz točke 2.1 in točke 3.1 priloge 1 te uredbe, tudi če je na tej embalaži oznaka blagovne znamke druge osebe, razen če je ta oseba kot embaler ali pridobitelj embalaže ali embaliranega blaga sama zavezana za ravnanje z odpadno embalažo v skladu z določbami te uredbe.

(3) Če za embalirano blago obveznosti iz prvega odstavka tega člena ni prevzel njegov embaler ali pridobitelj blaga, mora te obveznosti prevzeti trgovec, ki dobavlja blago distributerju.

(4) Obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne veljajo za embalažo, ki se kot embalaža ali kot embalirano blago izvozi v tretje države ali iznosi v druge države članice EU.

26. člen (vključevanje v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže ali pridobitelji embalaže iz prvega odstavka prejšnjega člena in trgovci iz tretjega odstavka prejšnjega člena morajo v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz prejšnjega člena skleniti pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki kot gospodarska družba v skladu s predpisi zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo. O tem na primeren način obveščajo svoje kupce ob dobavi.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja:

1. redno prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki, tako da jo od vsakega izvajalca javne službe prevzame najmanj enkrat mesečno, v primeru prejema obvestila iz tretjega odstavka 18. člena te uredbe pa v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila,
2. redno prevzemanje odpadne embalaže od distributerjev,
3. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov,
4. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe,
5. nadaljnje ravnanje v skladu s petim in šestim odstavkom 39. člena te uredbe in
6. ravnanje z odpadno embalažo nevarnega blaga v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z nevarnimi odpadki.

5.4. Samostojno zagotavljanje ravnanja z odpadno embalažo

27. člen (individualni sistemi ravnanja z odpadno embalažo)

Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena lahko embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe pri končnih uporabnikih sam zagotovi prevzemanje odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek, in izvira iz embalaže, ki jo daje v promet, in sam zagotavlja njeno ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, če pridobi potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, ki jo vodi ministrstvo.

28. člen (evidenca individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

Evidenca individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo vsebuje:

- firmo in sedež organizacije,
- vrsto embalaže in letno količino embalaže, ki jo daje v promet,
- podatke o dejavnosti firme in
- podatke o izdanem potrdilu o vpisu v evidenco.

29. člen (vloga)

(1) Embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže mora k vlogi za izdajo potrdila o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo priložiti dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev in načrt ravnanja z odpadno embalažo.

(2) Ministrstvo vpiše embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca embalaže in pridobitelja embalaže v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo in mu izda potrdilo o vpisu, če na podlagi načrta ravnanja z odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka ter dokazil o izpolnjevanju pogojev, ugotovi, da so izpolnjeni pogoji glede doseganja deležev predelane odpadne embalaže in recikliranega materiala v njej, določenih z okoljskimi cilji iz prvega odstavka 22. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo vpiše embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca in pridobitelja embalaže v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo za obdobje petih let.

30. člen (načrt ravnanja z odpadno embalažo)

Načrt ravnanja z odpadno embalažo mora vsebovati predvsem podatke o:

1. vrstah embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki ni komunalni odpadek, ki jo zbira in za katero zagotavlja nadaljnjo predelavo ali odstranjevanje,
2. predvidenem načinu in obsegu zbiranja odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek,
3. vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme za zbiranje,
4. predvideni celotni masi letno zbrane odpadne embalaže in masnih deležih embalažnega materiala iz prvega odstavka 22. člena te uredbe,
5. predvidenih načinih in izvajalcih ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja zbrane odpadne embalaže,
6. predvidenih masnih deležih predelane odpadne embalaže in embalažnega materiala iz prvega odstavka 22. člena te uredbe in
7. vrstah in predvidenih količinah odpadne embalaže, za katero bo zagotavljal odstranjevanje z odlaganjem, vključno z dokazili o tem, da za to embalažo ni mogoče zagotavljati ustrežnejšega ravnanja v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

31. člen (izbris iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Ministrstvo embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca in pridobitelja embalaže iz 27. člena te uredbe izbriše iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, če ugotovi, da:

- ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo v skladu s predpisi,
- ne predloži letnih poročil o embalaži in odpadni embalaži v skladu s to uredbo ali
- ne dosega okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe.

(2) V primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka se izbris iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo opravi na podlagi dokončne odločbe pristojnega inšpekcijskega organa.

32. člen (obveznosti)

(1) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže iz 27. člena te uredbe morajo za odpadno embalažo, ki jo sami prevzamejo ali zberejo v posameznem koledarskem letu, zagotoviti ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, tako da so doseženi okoljski cilji iz prvega odstavka 22. člena te uredbe.

(2) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz 27. člena te uredbe morajo družbi za ravnanje z odpadno embalažo plačevati stroške za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo.

33. člen (obveščanje končnega uporabnika)

Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz 27. člena te uredbe morajo z obvestilom na embalaži, ki jo dajejo v promet, ali na drug način seznaniti končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje takšne odpadne embalaže zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu.

5.5. Obveznosti drugih oseb

34. člen **(obveznosti končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja)**

(1) Pridobitelj blaga ali pridobitelj embalaže, ki ni oseba iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in ki zaradi izvajanja svoje dejavnosti embalažo ali embalirano blago, pridobljeno v EU ali uvoženo iz tretjih držav, uporabi sam kot končni uporabnik in zato nima predhodnega dobavitelja, mora za takšno odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadke:

1. skleniti pogodbo o zagotavljanju obveznosti iz 25. člena te uredbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s prvim odstavkom 26. člena te uredbe ali
2. sam zagotoviti ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje takšne odpadne embalaže, za kar mora imeti potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 27. člena te uredbe.

(2) Končni uporabnik iz 1. točke prejšnjega odstavka mora vso odpadno embalažo, ki nastane iz embalaže iz prejšnjega odstavka, oddajati družbi za ravnanje z odpadno embalažo, s katero je sklenil pogodbo o zagotavljanju obveznosti iz 25. člena te uredbe.

(3) Končni uporabnik iz 2. točke prvega odstavka tega člena mora ravnati v skladu z 32. in 33. členom te uredbe.

35. člen **(obveznosti trgovca)**

(1) Trgovcu ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če gre za:

1. embalažo, za katero ima pisno izjavo predhodnega dobavitelja, da za odpadno embalažo zagotavlja predpisano ravnanje po tej uredbi, ali
2. embalažo iz 36., 37. ali 38. člena te uredbe.

(2) Izjava iz 1. točke prejšnjega odstavka mora biti navedena na računu ali dobavnici za dobavljeno ali prevzeto blago.

36. člen **(izjeme zaradi majhnih količin embalaže)**

(1) Ne glede na določbe od 25. do 34. člena te uredbe osebam iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in končnemu uporabniku iz 34. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če letna količina embalaže ne presega 15.000 kg.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za plastične nosilne vrečke, za embalažo iz plastike iz polimerov iz vinil kloridov ali drugih halogeniranih olefinov, za

embalažo, v katero je embalirano nevarno blago ali če ravnanje z embalažo urejajo posebni predpisi.

5.6. Embalaža posebne vrste

37. člen (embalaža z dolgo življenjsko dobo)

Ne glede na določbe od 25. člena do 33. člena te uredbe, embalerju, pridobitelju blaga, proizvajalcu embalaže in pridobitelju embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in trgovcu iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če daje v promet embalažo z dolgo življenjsko dobo, ki je določena v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.

38. člen (vračljiva embalaža)

(1) Ne glede na določbe od 25. člena do 33. člena te uredbe, embalerju, pridobitelju blaga, proizvajalcu in pridobitelju embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in trgovcu iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja za tisto embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati obveznosti iz te uredbe za embalažo samo v količini, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže zaradi povečanja obsega embaliranega blaga v vračljivi embalaži ali zaradi nadomeščanja količin embalaže, ki se je po uporabi zavrгла oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže.

(3) Za vračljivo embalažo iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi lesene standardizirane palete, ki so kot transportna embalaža označene z znakom »EUR«, ki ga izdaja Mednarodna železniška zveza in znakom »EPAL«, zapisanima v ovalih.

5.7. Družba za ravnanje z odpadno embalažo

39. člen (obveznosti)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za vso odpadno embalažo, ki nastane po uporabi embalaže iz 2. člena te uredbe, razen za tisto odpadno embalažo, za katero je zagotovljeno ravnanje v skladu s 27. členom in 2. točko prvega odstavka 34. člena te uredbe.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe prevzeti odpadno embalažo, ki je zbrana kot ločeno zbrana frakcija, ter odpadno embalažo, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe redno prevzemati odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki. Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni

odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe. Od 1. januarja do 30. junija tekočega koledarskega leta mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe prevzemati odpadno embalažo v deležih, določenih za preteklo koledarsko leto. Od 1. julija do 31. decembra tekočega koledarskega leta mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe prevzemati odpadno embalažo v deležih, določenih za to tekoče koledarsko leto, pri čemer mora upoštevati, da mora v posameznem koledarskem letu od vsakega izvajalca javne službe prevzeti odpadno embalažo v deležih, določenih za zadevno koledarsko leto.

(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora redno prevzemati odpadno embalažo od distributerjev, končnih uporabnikov in končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe.

(5) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vso odpadno embalažo, ki jo prevzame v posameznem koledarskem letu, najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta zagotoviti nadaljnje ravnanje v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, ter tako, da so doseženi okoljski cilji iz 22. člena te uredbe.

(6) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za prevzeto odpadno embalažo pred njeno oddajo v nadaljnje ravnanje zagotoviti na svoje stroške sortiranje po embalažnih materialih iz Odločbe 97/129/ES. Če mora po sortiranju iz prejšnjega stavka oseba, ki odpadno embalažo reciklira ali predeluje, to odpadno embalažo pred recikliranjem ali predelavo dodatno sortirati, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo izločene odpadke prevzeti nazaj in na svoje stroške zagotoviti ravnanje z njimi.

40. člen (okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo lahko začne opravljati dejavnost glede ravnanja z odpadno embalažo iz drugega odstavka 26. člena te uredbe, ko pridobi okoljevarstveno dovoljenje ministrstva.

(2) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka pravni osebi, ki:

1. je gospodarska družba, registrirana za opravljanje dejavnosti zbiranja, odvoza, posredovanja in predelave odpadkov po predpisih, ki urejajo klasifikacijo dejavnosti,
2. sama ali skupaj s podizvajalci ali drugimi osebami razpolaga s sredstvi in opremo ter objekti in napravami, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in zagotavljajo ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo, in
3. sama ali skupaj s podizvajalci ali drugimi osebami izpolnjuje pogoje za ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje odpadne embalaže v skladu s predpisi.

41. člen (vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati:

- podatke o firmi, sedežu in višini osnovnega kapitala gospodarske družbe,
- načrt ravnanja z odpadno embalažo,
- prikaz osnov za tarifo obračunavanja storitev udeležencem v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (npr. cenovni dejavniki zbiranja, razvrščanja, recikliranja,

energetske predelave ter druge predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže ter upravljanja sistema) in

- dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 2. in 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena.

42. člen (načrt ravnanja z odpadno embalažo)

Načrt ravnanja z odpadno embalažo iz druge alinee prejšnjega člena mora vsebovati podatke o:

- vrstah embalažnega materiala v embalaži, za katero družba za ravnanje z odpadno embalažo organizira skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
- embalerjih, pridobiteljih blaga, proizvajalcih embalaže ali pridobiteljih embalaže in trgovcih iz 25. člena te uredbe ali končnih uporabnikov iz 34. člena te uredbe, za katere namerava predvidoma zagotavljati ravnanje z odpadno embalažo,
- predvidenem načinu rednega prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe,
- predvidenem načinu in obsegu prevzemanja in zbiranja odpadne embalaže od distributerjev in končnih uporabnikov,
- številu in lokaciji zbiralnic odpadne embalaže, ki jih družba za ravnanje z odpadno embalažo namerava imeti,
- vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme, potrebne za prevzemanje, zbiranje, skladiščenje, razvrščanje ali druge dejavnosti v zvezi z odpadno embalažo pred zagotovitvijo njene ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja,
- podizvajalcih ali drugih osebah, s katerimi bo zagotavljala prevzemanje, zbiranje, razvrščanje ali druge dejavnosti v zvezi z odpadno embalažo pred zagotovitvijo njene ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja in le-te razpolagajo s sredstvi in opremo ter objekti in napravami, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in zagotavljajo ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo,
- predvideni celotni masi letno zbrane odpadne embalaže in masnih deležih po posameznih vrstah embalažnih materialov iz prvega odstavka 22. člena te uredbe,
- predvidenih načinih in izvajalcih ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja zbrane odpadne embalaže,
- predvidenih masnih deležih predelane odpadne embalaže in recikliranega materiala v odpadni embalaži, ki se bodo zagotovili, ali glede na okoljske cilje iz 22. člena te uredbe,
- vrstah in predvidenih količinah odpadne embalaže, za katero zagotavlja odstranjevanje z odlaganjem, vključno z dokazili o tem, da za to embalažo ni mogoče zagotavljati ustrežnejšega ravnanja v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, in
- izpolnjevanju zahtev iz 45. člena te uredbe o obveščanju javnosti in končnih uporabnikov.

43. člen (zbirni centri in zbiralnice odpadne embalaže)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za zbiranje, razvrščanje in skladiščenje prevzete odpadne embalaže urediti enega ali več zbirnih centrov glede na:

1. gostoto poseljenosti in obseg nastajanja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek,
2. porazdelitev zbiralnic odpadne embalaže in obseg prevzete odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek, in
3. prostorsko umestitev oziroma medsebojno oddaljenost objektov in naprav oziroma oddaljenost od mesta, kjer se zbrana odpadna embalaža reciklira, energetske ali drugače predeluje ali odstranjuje.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora urediti zbiralnice odpadne embalaže, kjer distributerji in končni uporabniki oddajajo odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, če ni zagotovljeno njeno prevzemanje neposredno pri distributerjih, končnih uporabnikih ali zadnjih dobaviteljnih blaga distributerjem.

44. člen (odlaganje odpadne embalaže)

Ločeno zbrano odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, je prepovedano odstranjevati z odlaganjem, razen če za posamezno vrsto odpadne embalaže ni mogoče zagotoviti ustrežnejšega ravnanja v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke.

45. člen (obveščanje javnosti in končnih uporabnikov)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora obveščati javnost, zlasti končne uporabnike, o namenu in ciljih zbiranja odpadne embalaže, pravilnem ravnanju z njo, možnostih njenega brezplačnega oddajanja ter njenega recikliranja in predelave.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora javnost na krajevno običajen način obveščati o urejenih zbiralnicah odpadne embalaže.

(3) Ministrstvo z objavo na svojih spletnih straneh zagotavlja, da so javnost in gospodarski subjekti seznanjeni o okoljskih ciljih iz 22. člena te uredbe ter ukrepov iz četrtega odstavka 48.a člena te uredbe.

6. POROČANJE O RAVNANJU Z ODPADNO EMBALAŽO

46. člen (poročilo družbe za ravnanje z odpadki)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti poročilo o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto v pisni ali elektronski obliki. Predloga obrazca poročila je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

- (2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:
1. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki družbe za ravnanje z odpadno embalažo,
 2. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki embalerjev, pridobiteljev blaga, proizvajalcev embalaže ali pridobiteljev embalaže in trgovcev iz 25. člena te uredbe ter končnih uporabnikov iz 34. člena te uredbe, ki so vključeni v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
 3. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu podizvajalcev in drugih oseb, s katerimi zagotavlja zbiranje in obdelavo odpadne embalaže,
 4. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo dajejo posamezne osebe iz 2. točke tega odstavka v promet,
 5. tarifi za obračunavanje stroškov ravnanja z odpadno embalažo,
 6. prihodkih, odhodkih in stroških, povezanih z ravnanjem z odpadno embalažo,

7. načinu določanja mase predelane ali reciklirane odpadne embalaže glede na stopnjo vlažnosti odpadne embalaže in glede na odpadke, ki niso embalaža, in se zberejo skupaj z odpadno embalažo,
8. količini in vrstah odpadne embalaže, ki je komunalni odpadki in je prevzeta pri izvajalcih javne službe, ločeno po teh izvajalcih,
9. količini in vrstah odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadki in je prevzeta od distributerjev in končnih uporabnikov,
10. količini in vrsti embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v prevzeti odpadni embalaži ter masnih deležih tega embalažnega materiala,
11. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil recikliran v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,
12. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil organsko recikliran,
13. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil energetsko predelan,
14. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil odstranjen, ločeno po postopkih odstranjevanja,
15. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil poslan v druge države članice EU ali izvožen v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetsko izrabo,
16. količini prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago, ločeno po vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in po številki odpadka, in
17. dejavnostih obveščanja javnosti in končnih uporabnikov.

(3) Ministrstvo od družbe za ravnanje z odpadno embalažo zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena, če ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(4) Če družba za ravnanje z odpadno embalažo ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

47. člen

(poročilo oseb, ki imajo potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže iz 27. člena te uredbe mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti v pisni ali elektronski obliki poročilo o ravnanju z odpadno embalažo, ki izvira iz embalaže, ki jo je dal v promet in za katero je ravnanje zagotovil sam, za preteklo koledarsko leto. Predloga obrazca poročila je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki osebe iz prejšnjega odstavka,
2. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je dal v promet,
3. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je dal v promet in za katero je vključen v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,

4. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je dal v promet in za katero sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo v skladu s 27. členom te uredbe,
5. količini, vrstah in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v odpadni embalaži, ki ni komunalni odpadki in jo je sam prevzel pri končnih uporabnikih v skladu s 27. členom te uredbe,
6. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,
7. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil organsko recikliranje,
8. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil energetska predelavo,
9. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil odstranjevanje, ločeno po postopkih odstranjevanja,
10. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil poslan v druge države članice EU ali izvožen v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetska izrabo, in
11. količini in vrsti prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago, ločeno po vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo od osebe iz prvega odstavka tega člena zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena, če ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(4) Če oseba iz prejšnjega odstavka ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

48. člen

(poročilo končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja)

(1) Končni uporabnik iz 34. člena te uredbe, ki nima predhodnega dobavitelja in ki v skladu z 2. točko prvega odstavka 34. člena te uredbe sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo, ki izvira iz embalaže, ki jo je sam pridobil ali uvozil za potrebe opravljanja svoje dejavnosti, mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti v pisni ali elektronski obliki poročilo o ravnanju s to odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto. Predloga obrazca poročila je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja,
2. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je sam pridobil ali uvozil,
3. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je sam pridobil ali uvozil in za katero je vključen v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
4. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je sam pridobil ali uvozil in za katero sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo,

5. količini, vrstah in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v odpadni embalaži, ki je nastala po uporabi embalaže iz prejšnje točke,
6. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,
7. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil organsko recikliranje,
8. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil energetska predelavo,
9. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil odstranjevanje, ločeno po postopkih odstranjevanja,
10. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil poslan v druge države članice EU ali izvožen v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetska izrabo, in
11. količini in vrsti prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago, ločeno po vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in po številki odpadka.

(3) Ministrstvo od končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja, zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena, če ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(4) Če končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila iz prvega odstavka tega člena ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

48.a člen **(analiza ravnanja z embalažo in odpadno embalažo)**

(1) Ministrstvo do 31. decembra tekočega leta pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto in jo najpozneje do 15. januarja naslednjega leta objavi na svojih spletnih straneh.

(2) Ministrstvo pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo na podlagi:

1. podatkov iz evidence oseb, ki dajejo embalažo v promet iz 10.a člena te uredbe,
2. podatkov iz evidence embalerjev, pridobiteljev embaliranega blaga in proizvajalcev oziroma pridobiteljev embalaže, ki ni namenjena embaliranju blaga iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže,
3. poročil iz 46., 47. in 48. člena te uredbe ter
4. poročil izvornih povzročiteljev odpadkov o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi, poročil zbiralcev o zbiranju odpadkov in poročil izvajalcev obdelave o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, v katerih so navedene osebe poročale o odpadni embalaži.

(3) V analizi ravnanja z embalažo in odpadno embalažo so navedeni podatki o:

1. količini embalaže, dane v promet, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
2. količini embalaže, ki so jo dali v promet udeleženci v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo, za katero je družba za ravnanje z odpadno embalažo obračunala storitev ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,

3. količini embalaže, ki so jo dale v promet osebe, ki so zagotavljale individualne sisteme ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
4. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu družb za ravnanje z odpadno embalažo, ki so zagotavljale skupne sisteme ravnanja z odpadno embalažo,
5. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu oseb, ki so zagotavljale individualne sisteme ravnanja z odpadno embalažo,
6. zbirnih centrih in zbiralnicah odpadne embalaže iz 43. člena te uredbe, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
7. količini in deležih odpadne embalaže, ki so jo družbe za ravnanje z odpadno embalažo prevzele od izvajalcev javne službe, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in izvajalcih javne službe ter ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
8. doseganju deležev prevzemanja odpadne embalaže, določenih v skladu s petim odstavkom 19. člena te uredbe, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
9. količini odpadne embalaže, ki so jo družbe za ravnanje z odpadno embalažo prevzele od končnih uporabnikov in distributerjev, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
10. količini odpadne embalaže, prevzete v okviru individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
11. količini odpadne embalaže, za katero so družbe za ravnanje z odpadno embalažo zagotovile recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene, organsko recikliranje in energetska predelavo, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
12. količini odpadne embalaže, za katero so osebe, ki so zagotavljale individualne sisteme ravnanja z odpadno embalažo, zagotovile recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene, organsko recikliranje in energetska predelavo, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
13. količini odpadne embalaže, za katero so družbe za ravnanje z odpadno embalažo zagotovile odstranjevanje, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ločeno po postopkih odstranjevanja iz predpisa, ki ureja odpadke, in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
14. količini odpadne embalaže, za katero so osebe, ki so zagotavljale individualne sisteme ravnanja z odpadno embalažo, zagotovile odstranjevanje, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in ločeno po postopkih odstranjevanja iz predpisa, ki ureja odpadke,
15. količini odpadne embalaže, za katero so družbe za ravnanje z odpadno embalažo zagotovile obdelavo v drugi državi članici EU ali v tretji državi v skladu s predpisom, ki ureja pošiljke odpadkov, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ločeno glede na postopek obdelave iz 11. in 13. točke tega odstavka ter ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
16. količini odpadne embalaže, za katero so osebe, ki so zagotavljale individualne sisteme ravnanja z odpadno embalažo, zagotovile obdelavo v drugi državi članici EU ali v tretji državi v skladu s predpisom, ki ureja pošiljke odpadkov, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in ločeno glede na postopek obdelave iz 12. in 14. točke tega odstavka,
17. količini zbrane, predelane in odstranjene odpadne embalaže, ki je nevaren odpad, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in po številki odpadka ter ločeno po postopku obdelave iz predpisa, ki ureja odpadke,
18. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu zbiralcev odpadne embalaže,
19. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu izvajalcev obdelave odpadne embalaže, ločeno po postopkih obdelave,
20. izvedenih aktivnostih obveščanja javnosti in končnih uporabnikov, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,

21. tarifi za obračunavanje stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
22. prihodkih, odhodkih in stroških družb za ravnanje z odpadno embalažo, povezanih z ravnanjem z odpadno embalažo, ločeno po teh družbah,
23. masi zbrane, reciklirane, organsko reciklirane, energetske predelane in odstranjene odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in postopkih obdelave,
24. masi reciklirane, organsko reciklirane, energetske predelane in odstranjene odpadne embalaže, poslani v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po številkah odpadkov in postopkih obdelave.

(4) Če iz podatkov iz prejšnjega odstavka izhaja, da eden ali več ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe ni dosežen, se v analizi ravnanja z embalažo in odpadno embalažo navedejo glavni razlogi za njihovo nedoseganje ter ukrepi, ki so predvideni za zagotovitev spoštovanja teh ciljnih deležev.

49. člen (črtan)

7. KOMISIJA ZA EMBALAŽO IN ODPADNO EMBALAŽO (črtano)

50. člen (črtan)

8. POŠILJANJE POROČIL EVROPSKI KOMISIJI

51. člen (poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo mora vsaka tri leta poslati Evropski komisiji informacije o izvajanju Direktive 94/62/ES v obliki področnega poročila v skladu z določbo 17. člena Direktive 94/62/ES in določbo 5. člena Direktive Sveta z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje (91/692/EGS) (UL L št. 377 z dne 31. 12. 1991, str. 48), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003 o prilagoditvi določb glede odborov, ki pomagajo Komisiji pri uresničevanju njenih izvedbenih pooblastil, predvidenih aktih, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe ES, Sklepu Sveta 1999/468/ES (UL L št. 284 z dne 31. 10. 2003, str. 1).

(2) Ministrstvo pošlje Evropski komisiji za vsako leto v elektronski obliki podatke o ravnanju z odpadno embalažo v skladu z določbo tretjega odstavka 12. člena Direktive 94/62/ES in Odločbo 2005/270/ES, najpozneje 18 mesecev po koncu vsakega koledarskega leta.

(3) Ministrstvo v poročilo iz prejšnjega odstavka vključi tudi podatke o potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk v skladu s 4. členom Direktive 94/62/ES. Podatke o številu plastičnih nosilnih vrečk, danih v promet v posameznem koledarskem letu, ministrstvo izračuna iz podatkov o plastičnih nosilnih vrečkah, ki jih proizvajalci in pridobitelji teh vrečk sporočajo Finančni upravi Republike Slovenije v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

(4) Za pripravo poročila iz drugega odstavka tega člena ministrstvo uporabi podatke iz 10.a, 10.d, 46., 47. in 48. člena te uredbe, podatke o embalaži, dani v promet, iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže, ter podatke o nastali, zbrani in obdelani odpadni embalaži iz predpisa, ki ureja odpadke.

(5) Podatke iz drugega odstavka tega člena je treba predložiti skupaj z opisom zbiranja podatkov in osnovnimi značilnostmi evidenc, iz katerih so podatki pridobljeni. Opis zbiranja podatkov vključuje zlasti ocene, uporabljene pri izračunavanju količin in deležev predelane in reciklirane odpadne embalaže ter deležev ponovne uporabe.

(6) Ministrstvo skupaj s podatki iz prvega odstavka tega člena pošlje Evropski komisiji tudi podatke o izpolnjevanju zahtev v zvezi z dovoljenimi koncentracijami težkih kovin, prisotnih v embalaži, ki je bila dana v promet v RS v skladu z Odločbo 2001/171/ES in Odločbo 2009/292/ES, ter s podatki o količinah odpadne embalaže, ki se šteje za nevarni odpadek zaradi onesnaženja z vsebino blaga, kadar ni primerna za nadaljnjo predelavo.

(7) Za namene poročanja iz prvega in drugega odstavka tega člena ministrstvo vodi zbirko podatkov o embalaži in odpadni embalaži v obliki iz preglednic iz Odločbe 2005/270/ES.

(8) Ministrstvo po predložitvi Evropski komisiji objavi poročila in podatke iz tega člena na svojih spletnih straneh.

9. NADZOR

52. člen (inšpektorji)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek opravljajo nadzor nad izvajanjem prvega, drugega, tretjega in petega odstavka 10.e člena te uredbe tudi tržni inšpektorji.

10. KAZENSKE DOLOČBE

53. člen (prekrški)

(1) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje proizvajalec embalaže, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. uporabi sam za embaliranje blaga ali da v promet zaradi embaliranja blaga embalažo, ki ne izpolnjuje vseh zahtev iz te uredbe (prvi odstavek 6. člena),
2. za označevanje embalaže zaradi prepoznavanja embalažnega materiala ne uporabi sistema prepoznavanja embalažnega materiala iz Odločbe 97/129/ES (peti odstavek 6. člena),
3. oznake za prepoznavanje embalažnega materiala ne namesti na embalažo ali na etiketo, pritrjeno na embalažo, ali jo namesti tako, da ni jasno vidna, dobro čitljiva, trajna in obstojna tudi po odprtju embalaže (sedmi odstavek 6. člena),

4. proizvaja embalažo s celotno koncentracijo težkih kovin v embalaži ali embalažnem materialu več kot 0,01% (m/m), pa ne gre za embalažo, ki je v celoti narejena iz svinčevega kristalnega stekla (prvi odstavek 7. člena),
5. za embalažo, ki jo da v promet zaradi embaliranja blaga, ne zagotovi, da je ugotavljanje koncentracije težkih kovin v embalažnem materialu izvedeno s preskusnimi metodami, katerih rezultati so enakovredni rezultatom preskusnih metod, določenih v standardu SIST EN 13427 (drugi odstavek 7. člena),
6. je med proizvodnim procesom v stekleno embalažo namerno dodajal težke kovine, tako da je koncentracija težkih kovin večja od 0,01% (m/m), to preseganje pa ni nastalo samo zaradi dodajanja recikliranega materiala (tretji odstavek 7. člena),
7. ne zagotavlja rednih mesečnih kontrol meritev koncentracije težkih kovin za posamezno peč za proizvodnjo stekla ali ministrstvu v predpisanem roku ne posreduje poročila o izmerjenih vrednostih koncentracije težkih kovin, kadar vsaj ena od izmerjenih vrednosti presega 0,02% (m/m), ali poročilo ne vsebuje vseh predpisanih podatkov (četrti odstavek 7. člena),
8. ministrstvu na zahtevo ne predloži na vpogled dokumentacije o uporabljenih preskusnih metodah in rezultatih meritev iz drugega odstavka 7. člena te uredbe (šesti odstavek 7. člena),
9. za embalažo, ki jo proizvaja, nima izjave o skladnosti (prvi odstavek 8. člena),
10. za embalažo, ki jo proizvaja, nima dokumentacije o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe (drugi odstavek 8. člena),
11. ne zagotovi, da je izjava o skladnosti dostopna embalerju in trgovcu, ki embalažo dobavlja embalerju, ali da pristojnemu inšpektorju ali ministrstvu na zahtevo ne predloži dokumentacije o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe (četrti odstavek 8. člena),
12. je proizvajalec plastičnih zabojev ali plastičnih palet, v katerih je koncentracija težkih kovin v embalažnem materialu več kot 0,01% (m/m), pa te embalaže ne izdeluje v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže v skladu z zahtevami iz drugega odstavka 10. člena te uredbe,
13. med proizvodnjo plastičnih zabojev ali plastičnih palet, ki se uporabljajo v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, namerno dodaja težke kovine kot element, pa ne gre za naključno prisotnost kateregakoli od teh elementov (tretji odstavek 10. člena),
14. ministrstvu ne sporoči podatkov iz 1. in 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (tretji odstavek 10.a člena),
15. ministrstvu ne sporoči spremembe dejavnosti iz 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe ali prenehanja opravljanja te dejavnosti v predpisanem roku (četrti odstavek 10.a člena),
16. ne vodi evidence o dajanju embalaže v promet ali je ne vodi na predpisan način (prvi odstavek 10.b člena),
17. ministrstvu ne sporoči podatkov iz prvega odstavka 10.c člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 10.c člena),
18. ministrstvu ne sporoči podatkov o dajanju embalaže v promet za tisto količino embalaže, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže, ali s katero se je nadomestila embalaža, ki se je po uporabi zavrgla oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže (tretji odstavek 10.c člena),
19. za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, ne šteje celotne količine embalaže, ki jo proizvede, pridobi ali jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga v posameznem koledarskem letu, kadar je hkrati tudi pridobitelj blaga, pridobitelj embalaže ali embaler (četrti odstavek 10.c člena),
20. za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, delno ali v celoti ne plača predpisanih stroškov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 25. člena),
21. za embalažo iz točke 2.1 in točke 3.1 priloge 1 te uredbe, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja,

- ne izpolnjuje svojih obveznosti, tudi če je na tej embalaži oznaka blagovne znamke druge osebe (drugi odstavek 25. člena),
22. za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega odstavka 26. člena te uredbe ali na način iz 27. člena te uredbe,
 23. svojih kupcev ob dobavi ne obvešča na primeren način o vključitvi v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 26. člena),
 24. za odpadno embalažo, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, ki jo sam prevzame ali zbere v posameznem koledarskem letu, ne zagotovi ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, ali pa ne doseže okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe (prvi odstavek 32. člena),
 25. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne plačuje stroškov za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (drugi odstavek 32. člena),
 26. z obvestilom na embalaži, ki jo daje v promet, ali na drug način ne seznanja končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje odpadne embalaže, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu (33. člen),
 27. kot proizvajalec embalaže iz drugega odstavka 36. člena te uredbe ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega 15.000 kg (36. člen),
 28. kot proizvajalec embalaže, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, s to embalažo ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 38. člena te uredbe,
 29. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku, če zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo na način iz 27. člena te uredbe (prvi odstavek 47. člena),
 30. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 47. člena te uredbe,
 31. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 47. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom 47. člena te uredbe.

(2) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj embalaže, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. uporabi sam za embaliranje blaga ali da v promet zaradi embaliranja blaga embalažo, ki ne izpolnjuje vseh zahtev iz te uredbe (prvi odstavek 6. člena),
2. pridobljeno ali uvoženo embalažo, ki je označena zaradi prepoznavanja embalažnega materiala, uporabi sam za embaliranje blaga ali jo da v promet zaradi embaliranja blaga, embalaža pa ni označena v skladu z določbo petega odstavka 6. člena te uredbe (šesti odstavek 6. člena),
3. pridobi ali uvozi embalažo, na kateri oznaka, ki je namenjena prepoznavanju embalažnega materiala, ni nameščena na sami embalaži ali na etiketi, pritrjeni na embalažo, ali je oznaka nameščena tako, da ni jasno vidna, dobro čitljiva, trajna in obstojna tudi po odprtju embalaže (sedmi odstavek 6. člena),
4. zaradi dajanja v promet uvaža iz tretjih držav, razen držav v okviru EGP, embalažo s celotno koncentracijo težkih kovin v embalaži ali embalažnem materialu več kot 0,01% (m/m), pa ne gre za embalažo, ki je v celoti narejena iz svinčevega kristalnega stekla (prvi odstavek 7. člena),
5. ministrstvu ne posreduje poročila iz četrtega odstavka 7. člena te uredbe, če gre za pridobitelja embalaže iz tretjega odstavka 7. člena te uredbe iz tretjih držav, razen držav v okviru EGP (peti odstavek 7. člena),

6. za embalažo, ki jo uvaža iz tretjih držav, razen držav v okviru EGP, nima izjave o skladnosti (prvi odstavek 8. člena),
7. za embalažo iz prvega odstavka 8. člena te uredbe od proizvajalca embalaže v državi izvora embalaže ne pridobi dokumentacije o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe (tretji odstavek 8. člena),
8. ne zagotovi, da je izjava o skladnosti dostopna embalerju in trgovcu, ki embalažo dobavlja embalerju, ali da pristojnemu inšpektorju ali ministrstvu na zahtevo ne predloži dokumentacije o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe (četrti odstavek 8. člena),
9. ministrstvu ne sporoči podatkov iz 1. in 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (tretji odstavek 10.a člena),
10. ministrstvu ne sporoči spremembe dejavnosti iz 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe ali prenehanja opravljanja te dejavnosti v predpisanem roku (četrti odstavek 10.a člena),
11. ne vodi evidence o dajanju embalaže v promet ali je ne vodi na predpisan način (prvi odstavek 10.b člena),
12. ministrstvu ne sporoči podatkov iz prvega odstavka 10.c člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 10.c člena),
13. ministrstvu ne sporoči podatkov o dajanju embalaže v promet za tisto količino embalaže, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže, ali s katero se je nadomestila embalaža, ki se je po uporabi zavrгла oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže (tretji odstavek 10.c člena),
14. za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, ne šteje celotne količine embalaže, ki jo pridobi, proizvede ali jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga v posameznem koledarskem letu, kadar je hkrati tudi pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali embaler (četrti odstavek 10.c člena),
15. za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, delno ali v celoti ne plača predpisanih stroškov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 25. člena),
16. za embalažo iz točke 2.1 in točke 3.1 priloge 1 te uredbe, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, ne izpolnjuje svojih obveznosti, tudi če je na tej embalaži oznaka blagovne znamke druge osebe (drugi odstavek 25. člena),
17. za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega odstavka 26. člena te uredbe ali na način iz 27. člena te uredbe,
18. svojih kupcev ob dobavi ne obvešča na primeren način o vključitvi v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 26. člena),
19. za odpadno embalažo, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, ki jo sam prevzame ali zbere v posameznem koledarskem letu, ne zagotovi ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, ali pa ne doseže okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe (prvi odstavek 32. člena),
20. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne plačuje stroškov za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (drugi odstavek 32. člena),
21. z obvestilom na embalaži, ki jo daje v promet, ali na drug način ne seznanja končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje odpadne embalaže, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu (33. člen),
22. kot končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, ne sklene pogodbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ali nima potrdila o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 34. člena),

23. kot končni uporabnik iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe ravna v nasprotju z drugim odstavkom 34. člena te uredbe,
24. kot končni uporabnik iz 2. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 34. člena te uredbe,
25. kot pridobitelj embalaže iz drugega odstavka 36. člena te uredbe ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega 15.000 kg (36. člen),
26. kot pridobitelj embalaže, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, s to embalažo ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 38. člena te uredbe,
27. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku, če zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo na način iz 27. člena te uredbe (prvi odstavek 47. člena),
28. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 47. člena te uredbe,
29. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 47. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom 47. člena te uredbe,
30. kot končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 48. člena),
31. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 48. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 48. člena te uredbe,
32. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 48. člena, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 48. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom 48. člena te uredbe.

(3) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje embaler, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. za označevanje embalaže zaradi prepoznavanja embalažnega materiala ne uporabi sistema prepoznavanja embalažnega materiala iz Odločbe 97/129/ES (peti odstavek 6. člena),
2. oznake za prepoznavanje embalažnega materiala ne namesti na embalažo ali na etiketo, pritrjeno na embalažo, ali jo namesti tako, da ni jasno vidna, dobro čitljiva, trajna in obstojna tudi po odprtju embalaže (sedmi odstavek 6. člena),
3. za embaliranje blaga uporablja embalažo, za katero ni pridobil izjave o skladnosti iz prvega odstavka 8. člena te uredbe (prvi odstavek 9. člena),
4. kopije izjave o skladnosti ne predloži pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (drugi odstavek 9. člena),
5. da v promet plastični zaboj ali plastično paleto s koncentracijo težkih kovin v embalažnem materialu več kot 0,01% (m/m) ali pa jo da v promet v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže in ta vrednost koncentracije ni presežena samo zaradi dodajanja recikliranega materiala (prvi odstavek 10. člena),
6. med distribucijo plastičnih zabojev ali plastičnih palet, ki se uporabljajo v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, namerno dodaja težke kovine kot element, pa ne gre za naključno prisotnost kateregakoli od teh elementov (tretji odstavek 10. člena),
7. za sodelovanje v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže iz prvega odstavka 10. člena te uredbe nima okoljevarstvenega dovoljenja (četrti odstavek 10. člena),
8. za embalažo, ki je dana v promet v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, ne zagotavlja vseh ravnanj, določenih v sedmem odstavku 10. člena te uredbe,
9. ministrstvu ne sporoči podatkov iz 1. in 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (tretji odstavek 10.a člena),
10. ministrstvu ne sporoči spremembe dejavnosti iz 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe ali prenehanja opravljanja te dejavnosti v predpisanem roku (četrti odstavek 10.a člena),

11. ne vodi evidence o dajanju embalaže v promet ali je ne vodi na predpisan način (prvi odstavek 10.b člena),
12. ministrstvu ne sporoči podatkov iz prvega odstavka 10.c člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 10.c člena),
13. ministrstvu ne sporoči podatkov o dajanju embalaže v promet za tisto količino embalaže, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže, ali s katero se je nadomestila embalaža, ki se je po uporabi zavrgla oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže (tretji odstavek 10.c člena),
14. za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, ne šteje celotne količine embalaže, ki jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga, proizvede ali pridobi v posameznem koledarskem letu, kadar je hkrati tudi proizvajalec embalaže, pridobitelj embalaže ali pridobitelj blaga (četrti odstavek 10.c člena),
15. delno ali v celoti ne plača predpisanih stroškov ravnanja z odpadno embalažo za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik embaliranega blaga ali ga daje v promet, (prvi odstavek 25. člena),
16. za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik embaliranega blaga ali ga daje v promet, ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega odstavka 26. člena te uredbe ali na način iz 27. člena te uredbe,
17. svojih kupcev ob dobavi ne obvešča na primeren način o vključitvi v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 26. člena),
18. za odpadno embalažo, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, ki jo sam prevzame ali zbere v posameznem koledarskem letu, ne zagotovi ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, ali pa ne doseže okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe (prvi odstavek 32. člena),
19. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne plačuje stroškov za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (drugi odstavek 32. člena),
20. z obvestilom na embalaži, ki jo daje v promet, ali na drug način ne seznanja končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje odpadne embalaže, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu (33. člen),
21. kot embaler, ki za embaliranje blaga uporablja embalažo iz drugega odstavka 36. člena te uredbe, ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega 15.000 kg (36. člen),
22. kot embaler, ki za embaliranje blaga uporablja embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, s to embalažo ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 38. člena te uredbe,
23. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku, če zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo na način iz 27. člena te uredbe (prvi odstavek 47. člena),
24. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 47. člena te uredbe,
25. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 47. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom 47. člena te uredbe.

(4) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj blaga, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne izpolnjuje obveznosti iz 10. člena te uredbe, kadar niti embaler blaga, embaliranega v plastične zaboje ali plastične palete, ki se uporabljajo v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, niti njegov pooblaščen zastopnik nimata sedeža v RS (sedmi odstavek 10. člena),

2. ministrstvu ne sporoči podatkov iz 1. in 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (tretji odstavek 10.a člena),
3. ministrstvu ne sporoči spremembe dejavnosti iz 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe ali prenehanja opravljanja te dejavnosti v predpisanem roku (četrti odstavek 10.a člena),
4. ne vodi evidence o dajanju embalaže v promet ali je ne vodi na predpisan način (prvi odstavek 10.b člena),
5. ministrstvu ne sporoči podatkov iz prvega odstavka 10.c člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 10.c člena),
6. ministrstvu ne sporoči podatkov o dajanju embalaže v promet za tisto količino embalaže, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže, ali s katero se je nadomestila embalaža, ki se je po uporabi zavrгла oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže (tretji odstavek 10.c člena),
7. za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, ne šteje celotne količine embalaže, ki jo pridobi, proizvede ali jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga v posameznem koledarskem letu, kadar je hkrati tudi pridobitelj embalaže, proizvajalec embalaže ali embaler (četrti odstavek 10.c člena),
8. za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik embaliranega blaga ali ga daje v promet, delno ali v celoti ne plača predpisanih stroškov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 25. člena),
9. za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik embaliranega blaga ali ga daje v promet, ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega odstavka 26. člena te uredbe ali na način iz 27. člena te uredbe,
10. svojih kupcev ob dobavi ne obvešča na primeren način o vključitvi v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 26. člena),
11. za odpadno embalažo, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, ki jo sam prevzame ali zbere v posameznem koledarskem letu, ne zagotovi ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, ali pa ne doseže okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe (prvi odstavek 32. člena),
12. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne plačuje stroškov za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (drugi odstavek 32. člena),
13. z obvestilom na embalaži, ki jo daje v promet, ali na drug način ne seznanja končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje odpadne embalaže, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu (33. člen),
14. kot končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, ne sklene pogodbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ali nima potrdila o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 34. člena),
15. kot končni uporabnik iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe ravna v nasprotju z drugim odstavkom 34. člena te uredbe,
16. kot končni uporabnik iz 2. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 34. člena te uredbe,
17. kot pridobitelj blaga, embaliranega v embalažo iz drugega odstavka 36. člena te uredbe, ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega 15.000 kg (36. člen),
18. kot pridobitelj blaga, embaliranega v embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, s to embalažo ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 38. člena te uredbe,
19. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku, če zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo na način iz 27. člena te uredbe (prvi odstavek 47. člena),

20. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 47. člena te uredbe,
21. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 47. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrnim odstavkom 47. člena te uredbe,
22. kot končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 48. člena),
23. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 48. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 48. člena te uredbe,
24. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 48. člena te uredbe, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 48. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrnim odstavkom 48. člena te uredbe.

(5) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje distributer, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne vodi evidence iz prvega odstavka 10.d člena te uredbe, čeprav potrošnikom prodaja zelo lahke plastične nosilne vrečke, namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, kot nosilne vrečke za živila, ki so predpakirana, ali kot nosilne vrečke za neživilske proizvode,
2. ministrstvu ne predloži podatkov o številu vrečk iz prvega odstavka 10.d člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (drugi odstavek 10.d člena),
3. ne zagotovi, da plastične nosilne vrečke potrošnikom niso na voljo brezplačno na prodajnem mestu blaga ali izdelkov (prvi odstavek 10.e člena),
4. prodajnega mesta ali mesta ponudbe plastičnih nosilnih vrečk ne opremi na predpisan način s cenami vrečk (drugi odstavek 10.e člena),
5. potrošnikom omogoča, da brezplačno zamenjajo odpadne plastične nosilne vrečke, ki so jih kupili pri njem, za enake nove plastične nosilne vrečke, pa jih o tem na prodajnem mestu ne obvešča s pisnim obvestilom (tretji odstavek 10.e člena),
6. za odpadne plastične nosilne vrečke, ki jih prevzame v skladu s tretjim odstavkom 10.e člena te uredbe, ne izpolnjuje zahtev iz 24. člena te uredbe (četrti odstavek 10.e člena),
7. so potrošnikom na prodajnem mestu blaga ali izdelkov brezplačno na voljo zelo lahke plastične nosilne vrečke, namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, pa jih o tem ne obvešča s pisnim obvestilom na vseh tistih mestih ponudbe takih živil, na katerih so potrošnikom na voljo tudi take zelo lahke plastične nosilne vrečke (peti odstavek 10.e člena),
8. od končnih uporabnikov ne prevzema brezplačno nazaj odpadne transportne in skupinske embalaže, odpadne prodajne embalaže, ki hkrati opravlja funkcijo transportne ali skupinske embalaže, ali odpadne prodajne embalaže, ki ni komunalni odpadek (23. člen),
9. ne uredi posebnega prostora za prevzemanje odpadne embalaže iz 23. člena te uredbe in za njeno začasno skladiščenje po posameznih vrstah embalažnega materiala (prvi odstavek 24. člena),
10. odpadne embalaže iz 23. člena te uredbe ne odda v nadaljnje ravnanje na predpisan način (drugi odstavek 24. člena).

(6) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje trgovec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne prevzame obveznosti iz prvega odstavka 25. člena za embalirano blago, ki ga dobavlja distributerju, kadar teh obveznosti ni prevzel njegov embaler ali pridobitelj blaga (tretji odstavek 25. člena),

2. za embalirano blago, ki ga dobavlja distributerju, ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega odstavka 26. člena te uredbe, kadar tega ne zagotavlja njegov embaler ali pridobitelj blaga,
3. svojih kupcev ob dobavi ne obvešča na primeren način o vključitvi v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 26. člena),
4. v nasprotju s prvim odstavkom 35. člena te uredbe ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, pa ne gre za embalažo iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 35. člena te uredbe,
5. na računih ali dobavnica za dobavljeno ali prevzeto blago ne navede izjave iz 1. točke prvega odstavka 35. člena te uredbe (drugi odstavek 35. člena),
6. z embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 38. člena te uredbe.

(7) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, če:

1. ne zagotovi ločenega zbiranja odpadne embalaže (prvi odstavek 17. člena),
2. povzročiteljem odpadkov iz četrtega odstavka 15. člena te uredbe ne omogoči prepuščanja odpadne embalaže (drugi odstavek 17. člena),
3. v zbirnem centru ne zagotovi dovolj velikega skladiščnega prostora za vsaj 14 dnevno predhodno skladiščenje ločeno zbrane odpadne embalaže (tretji odstavek 17. člena),
4. v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki ne zagotovi dovolj velikega skladiščnega prostora za vsaj 14-dnevno skladiščenje odpadne embalaže, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov (četrty odstavek 17. člena),
5. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne oddaja vse odpadne embalaže, ki je zbrana kot ločeno zbrana frakcija (prva alineja prvega odstavka 18. člena),
6. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne oddaja vse odpadne embalaže, ki je v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki izločena iz mešanih komunalnih odpadkov (druga alineja prvega odstavka 18. člena),
7. v nasprotju z določbo drugega odstavka 18. člena te uredbe družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne omogoča rednega prevzemanja odpadne embalaže v zbirnih centrih ali centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki ali, kadar ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, katerikoli družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne zagotovi prevzemanja odpadne embalaže v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe ali ga ne zagotovi na način, določen v drugem odstavku 18. člena te uredbe,
8. pisno ali elektronsko ne obvesti družbe za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja, kadar količina zbrane odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe predhodno skladišči v zbirnem centru ali kadar količina odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov, ki jo izvajalec javne službe skladišči v objektu za skladiščenje odpadne embalaže, presega 80% količine odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe lahko hkrati predhodno skladišči glede na zmogljivost zbirnega centra ali hkrati skladišči glede na zmogljivost objekta za skladiščenje odpadne embalaže (tretji odstavek 18. člena),
9. z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ne uredi načina oddaje in prevzema odpadne embalaže s posebno pogodbo (četrty odstavek 18. člena),
10. odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, ne odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni ponovni uporabi ali predelavi (prvi odstavek 19. člena),
11. pri določanju priznavanja stroškov iz tretjega odstavka 19. člena te uredbe zaradi prevzema odpadne embalaže ne upošteva predpisane delitve stroškov med njim in družbo za ravnanje z odpadno embalažo (četrty odstavek 19. člena),
12. najpozneje deseti dan tekočega koledarskega meseca pisno ali elektronsko ne obvesti vseh družb za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja o količinah zbrane odpadne embalaže in o količinah odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov v preteklem koledarskem mesecu po embalažnih materialih iz

- priloge 2B te uredbe, kadar ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo (šesti odstavek 19. člena),
13. v nasprotju z določbo prvega odstavka 20. člena te uredbe pri opravljanju storitev obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov prevzema odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek,
 14. v nasprotju z določbo drugega odstavka 20. člena te uredbe prevzema mešane komunalne odpadke, v katerih je tudi odpadna embalaža, ki ni komunalni odpadek,
 15. v nasprotju z določbo tretjega odstavka 20. člena te uredbe ne zagotovi obdelave mešanih komunalnih odpadkov pred njihovim odstranjevanjem na način, da se z razvrščanjem iz njih izloči tista odpadna embalaža, za katero je mogoče zagotoviti nadaljnjo predelavo, pri čemer ima prednost recikliranje.

(8) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za ravnanje z odpadno embalažo, če:

1. z izvajalcem javne službe ne uredi načina oddaje in prevzema odpadne embalaže s posebno pogodbo (četrti odstavek 18. člena),
2. od izvajalca javne službe ne prevzame brezplačno vse odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže (drugi odstavek 19. člena),
3. izvajalcu javne službe za prevzeto odpadno embalažo ne plača tistih stroškov, ki presegajo obseg storitev javne službe, določen s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki (tretji odstavek 19. člena),
4. pri določanju priznavanja stroškov iz tretjega odstavka 19. člena te uredbe zaradi prevzema odpadne embalaže ne upošteva predpisane delitve stroškov med njo in izvajalcem javne službe (četrti odstavek 19. člena),
5. ne zagotavlja vseh ravnanj, določenih v drugem odstavku 26. člena te uredbe,
6. v nasprotju z določbo prvega odstavka 39. člena te uredbe ne zagotavlja predpisanega ravnanja za vso odpadno embalažo na celotnem območju Republike Slovenije,
7. od izvajalcev javne službe ne prevzema odpadne embalaže, ki je zbrana kot ločeno zbrana frakcija, ali odpadne embalaže, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki (drugi odstavek 39. člena),
8. v nasprotju z določbo tretjega odstavka 39. člena te uredbe ne prevzema redno odpadne embalaže iz drugega odstavka 39. člena te uredbe od izvajalcev javne službe v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki ali, kadar ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, od kateregakoli izvajalca javne službe ne zagotovi prevzema odpadne embalaže v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe ali ne zagotovi prevzemanja odpadne embalaže na način, določen v tretjem odstavku 39. člena te uredbe,
9. redno ne prevzema odpadne embalaže od distributerjev, končnih uporabnikov in končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe (četrti odstavek 39. člena),
10. najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta ne zagotovi nadaljnjega ravnanja v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, za vso odpadno embalažo, ki jo prevzame v posameznem koledarskem letu, ali ne zagotovi takega nadaljnjega ravnanja s to odpadno embalažo, da so doseženi okoljski cilji iz 22. člena te uredbe (peti odstavek 39. člena),
11. za prevzeto odpadno embalažo pred njeno oddajo v nadaljnje ravnanje ne zagotovi na svoje stroške sortiranja po embalažnih materialih iz Odločbe 97/129/ES ali ne prevzame nazaj odpadkov, izločenih pri ponovnem sortiranju pred recikliranjem ali predelavo predhodno že sortirane odpadne embalaže, pri osebni, ki odpadno embalažo reciklira ali predeluje, in na svoje stroške ne zagotovi ravnanja s temi izločenimi odpadki (šesti odstavek 39. člena),
12. brez okoljevarstvenega dovoljenja opravlja dejavnost glede ravnanja z odpadno embalažo iz drugega odstavka 26. člena te uredbe (prvi odstavek 40. člena),

13. v nasprotju z določbo prvega odstavka 43. člena te uredbe ne uredi enega ali več zbirnih centrov za zbiranje, razvrščanje in skladiščenje prevzete odpadne embalaže ali pa zbirnega centra ne uredi na način, določen v prvem odstavku 43. člena te uredbe,
14. ne uredi zbiralnic odpadne embalaže, čeprav ne zagotavlja prevzemanja odpadne embalaže neposredno pri distributerjih, končnih uporabnikih ali zadnjih dobaviteljih blaga distributerjem (drugi odstavek 43. člena),
15. v nasprotju z določbo 44. člena te uredbe odstranjuje z odlaganjem tisto ločeno zbrano odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, za katero bi bilo mogoče zagotoviti ustrežnejše ravnanje v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke,
16. ne obvešča javnosti, zlasti končnih uporabnikov, o namenu in ciljih zbiranja odpadne embalaže, pravilnem ravnanju z njo, možnostih njenega brezplačnega oddajanja ter njenega recikliranja in predelave (prvi odstavek 45. člena),
17. na krajevno običajen način ne obvešča javnosti o urejenih zbiralnicah odpadne embalaže (drugi odstavek 45. člena),
18. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 46. člena),
19. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 46. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 46. člena te uredbe,
20. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 46. člena te uredbe, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 46. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrnim odstavkom 46. člena te uredbe.

(9) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje končni uporabnik, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ravna v nasprotju z določbami 14. člena te uredbe,
2. z odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, ravna v nasprotju z določbami 15. člena te uredbe,
3. z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, ravna v nasprotju z določbami 16. člena te uredbe.

(10) Z globo 40 eurov se za prekršek kaznuje končni uporabnik, ki je posameznik, če:

1. z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ravna v nasprotju z določbami 14. člena te uredbe,
2. z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, ravna v nasprotju z določbami 16. člena te uredbe.

(11) Z globo 400 eurov se za prekršek iz prvega do devetega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba proizvajalca embalaže, pridobitelja embalaže, embalerja, pridobitelja blaga, distributerja, trgovca, izvajalca javne službe, družbe za ravnanje z odpadno embalažo ali končnega uporabnika.

[Priloga 1: Merila za razvrščanje predmetov med embalažo in ponazoritveni primeri](#)

[Priloga 2: Zahteva glede izdelave in sestave embalaže ter njene primernosti za ponovno uporabo in predelavo, vključno z recikliranjem](#)

[Priloga 2A: Seznam standardov, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti embalaže z vsemi zahtevami iz te uredbe, vključno z zahtevami iz priloge 2 te uredbe](#)

[Priloga 2B: Metodologija za določitev deležev prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe za tekoče koledarsko leto](#)

[Priloga 3: Embalaža z dolgo življenjsko dobo](#)

Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [84/06](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»11. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

54. člen

(veljavnost dovoljenj in drugih aktov ter delo komisije)

(1) Dovoljenje, ki ga je družba za ravnanje z odpadno embalažo pridobila do uveljavitve te uredbe v skladu s Pravilnikom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1), ostane v veljavi kot okoljevarstveno dovoljenje iz 40. člena te uredbe, v veljavi pa ostanejo tudi pogodbena razmerja, ki jih je družba za ravnanje z odpadno embalažo sklenila v skladu s 15. členom Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1) z obstoječimi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže.

(2) Postopki za izdajo dovoljenja za pridobitev statusa družbe za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s Pravilnikom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1) se končajo po postopku, določenem s to uredbo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz 40. člena te uredbe.

(3) Za okoljske cilje v zvezi z embalažo in odpadno embalažo se do sprejema operativnega programa ravnanja z embalažo in odpadno embalažo štejejo okoljski cilji, določeni z Odlokom o operativnem programu varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za obdobje od 2002 do konca 2007 (Uradni list RS, št. 29/02 in 41/04 – ZVO-1), ki ga je sprejela vlada ob upoštevanju ciljev o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo iz Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

(4) Za poseben dogovor iz petega odstavka 4. člena te uredbe se do podpisa novega dogovora šteje dogovor, ki ga je vlada 9. decembra 2002 podpisala z gospodarskimi združenji v skladu z določbami Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

(5) Do imenovanja komisije iz 50. člena te uredbe nadaljuje delo komisija, ki je bila imenovana s sklepom ministra za okolje in prostor z dne 15. marca 2002 v skladu z določbami Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

55. člen

(prijava dejavnosti obstoječih embalerjev, pridobiteljev blaga ter proizvajalcev in pridobiteljev embalaže)

(1) Obstoječi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže morajo sporočiti podatke o izvajanju svoje dejavnosti iz tretjega odstavka 11. člena te uredbe ob prvem sporočanju podatkov o dajanju embalaže v promet po uveljavitvi te uredbe.

(2) Obstoječi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže, katerim ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega letne količine iz 12. člena te uredbe, morajo ministrstvu najpozneje do 31. marca 2007 predložiti za leto 2006 v pisni obliki izjavo iz drugega odstavka 49. člena te uredbe, s katero jamčijo, da v letu 2006 količina embalaže ni presegla količine iz 12. člena te uredbe.

56. člen

(roki za doseganje okoljskih ciljev)

(1) Pri ravnanju z odpadno embalažo, ki nastane z dajanjem embalaže v promet, je treba doseči okoljske cilje iz prvega odstavka 22. člena te uredbe najpozneje do 31. decembra 2012.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je treba pri ravnanju z odpadno embalažo, ki nastane z dajanjem embalaže v promet, najpozneje do 31. decembra 2007 zagotoviti naslednje okoljske cilje:

1. zagotoviti je treba predelavo odpadne embalaže vključno z energetsko predelavo najmanj 50 odstotkov in največ 65 odstotkov celotne mase odpadne embalaže in
2. reciklirati je treba najmanj 25 odstotkov in največ 45 odstotkov celotne mase odpadne embalaže in od tega najmanj 15 odstotkov mase posamezne vrste embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v celotni masi odpadne embalaže.

57. člen

(prehodne določbe za prekrške)

Do uvedbe eura kot valute Republike Slovenije se:

- v prvem do osmem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »4.000 eurov« uporablja znesek »1.000.000 tolarjev«, namesto zneska »40.000 eurov« pa znesek »10.000.000 tolarjev«,
- v devetem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »4.000 eurov« uporablja znesek »1.000.000 tolarjev«, namesto zneska »40.000 eurov« znesek »10.000.000 tolarjev«, namesto zneska »40 eurov« znesek »10.000 tolarjev« in namesto zneska »1.200 eurov« znesek »300.000 tolarjev«,
- v desetem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »40 eurov« uporablja znesek »10.000 tolarjev«, namesto zneska »1.200 eurov« pa znesek »300.000 tolarjev« in
- v enajstem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »1.200 eurov« uporablja znesek »300.000 tolarjev«, namesto zneska »4.100 eurov« pa znesek »1.025.000 tolarjev«.

58. člen

(uporaba določb o izjavi o skladnosti)

Določbe 8. in 9. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2007.

59. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Pravilnik o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

60. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [106/06](#)) spreminja 54. člen uredbe tako, da se glasi:

»54. člen
(veljavnost dovoljenj in drugih aktov ter delo komisije)

(1) Dovoljenje, ki ga je družba za ravnanje z odpadno embalažo pridobila do uveljavitve te uredbe v skladu s Pravilnikom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1), ostane v veljavi kot okoljevarstveno dovoljenje iz 40. člena te uredbe, v veljavi pa ostanejo tudi pogodbena razmerja, ki jih je družba za ravnanje z odpadno embalažo sklenila v skladu s 15. in 20. členom Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1) z obstoječimi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže.

(2) Postopki za izdajo dovoljenja za pridobitev statusa družbe za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s Pravilnikom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1) se končajo po postopku, določenem s to uredbo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz 40. člena te uredbe.

(3) Za okoljske cilje v zvezi z embalažo in odpadno embalažo se do sprejema operativnega programa ravnanja z embalažo in odpadno embalažo štejejo okoljski cilji, določeni z Odlokom o operativnem programu varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za obdobje od 2002 do konca 2007 (Uradni list RS, št. 29/02 in 41/04 – ZVO-1), ki ga je sprejela vlada ob upoštevanju ciljev o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo iz Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

(4) Za poseben dogovor iz petega odstavka 4. člena te uredbe se do podpisa novega dogovora šteje dogovor, ki ga je vlada 9. decembra 2002 podpisala z gospodarskimi združenji v skladu z določbami Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

(5) Do imenovanja komisije iz 50. člena te uredbe nadaljuje delo komisija, ki je bila imenovana s sklepom ministra za okolje in prostor z dne 15. marca 2002 v skladu z določbami Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).«;

spreminja 58. člen uredbe tako, da se glasi:

»58. člen
(uporaba določb o izjavi o skladnosti)

Določbe 8., 9. in 10. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2007.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»7. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [110/07](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

31. člen

(1) V postopkih za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, začetih pred uveljavitvijo te uredbe, mora vloga družbe za ravnanje z odpadno embalažo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati načrt ravnanja z odpadno embalažo, ki obsega podatke iz spremenjenega 42. člena uredbe.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo dopolni vlogo na podlagi prejšnjega odstavka v skladu s pozivom ministrstva.

32. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [67/11](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»8. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [18/14](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»3. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [57/15](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»10. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [103/15](#)) dodaja 9.a člen Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [57/15](#)):

»9.a člen

(1) Vlada Republike Slovenije prvič določi deleže prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe na način iz spremenjenega šestega odstavka 19. člena uredbe za leto 2016.

(2) Ne glede na spremenjeni šesti odstavek 19. člena uredbe so deleži prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2015 naslednji:

- za družbo Embakom d. o. o. znaša delež prevzemanja 2,60 %,
- za družbo Gorenje Surovina d. o. o. znaša delež prevzemanja 10,05 %,
- za družbo Interseroh d. o. o. znaša delež prevzemanja 11,96 %,
- za družbo Recikel d. o. o. znaša delež prevzemanja 33,86 %,
- za družbo Slopak d. o. o. znaša delež prevzemanja 16,71 % in
- za družbo Unirec d. o. o. znaša delež prevzemanja 24,82 %.

(3) Delež prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2015 iz prejšnjega odstavka je za posamezno družbo iz prejšnjega odstavka izračunan na podlagi naslednje enačbe:

$$W (\text{DROEx}) = m (\text{DROEx}) / m,$$

pri čemer je:

- W (DROEx): delež prevzemanja odpadne embalaže, ki jo mora posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo prevzeti od vsakega izvajalca javne službe v letu 2015,
- m (DROEx): masa embalaže, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavljala ravnanje v prvem četrtletju leta 2015,
- m: skupna masa embalaže, za katero so ravnanje v prvem četrtletju leta 2015 zagotavljale vse družbe za ravnanje z odpadno embalažo skupaj.

(4) Podatki o družbah za ravnanje z odpadno embalažo iz drugega odstavka tega člena so podatki o teh družbah iz registra varstva okolja, na dan 2. septembra 2015.

(5) Podatki o masi embalaže iz druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena so podatki na dan 8. oktobra 2015 o masi embalaže, dane v promet v prvem četrtletju leta 2015, za katero je bila obračunana okoljska dajatev v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže. Pri tem se ne upošteva masa embalaže nagrobnih sveč, danih v promet v tem obdobju.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»5. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [35/17](#)) vsebuje naslednje prehodne in končni določbi:

»PREHODNE IN KONČNI DOLOČBI

36. člen

(roki za doseganje okoljskega cilja glede potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) V potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk je treba doseči okoljski cilj iz prvega odstavka novega 4.a člena uredbe najpozneje do 31. decembra 2025.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora biti najpozneje do 31. decembra 2019 letna raven potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk največ 90 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo.

37. člen

(sporočanje podatkov o osebah, ki dajejo embalažo v promet)

Ne glede na tretji odstavek novega 10.a člena uredbe embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena uredbe, ki dejavnost iz prvega odstavka 25. člena uredbe opravljajo pred začetkom uporabe novega 10.a člena uredbe, v skladu z novim 10.a členom uredbe sporočijo podatke iz 1. in 2. točke drugega odstavka novega 10.a člena uredbe do 31. januarja 2018.

38. člen
(vodenje evidence o dajanju embalaže v promet)

Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena uredbe prvič vodijo evidenco iz prvega odstavka novega 10.b člena uredbe za leto 2018.

39. člen
(sporočanje podatkov o dajanju embalaže v promet)

Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena uredbe prvič sporočijo podatke iz prvega odstavka novega 10.c člena uredbe za leto 2018.

40. člen
(prilagoditev distributerja)

(1) Distributer prvič vodi evidenco iz prvega odstavka novega 10.d člena uredbe za leto 2018.

(2) Distributer v skladu z drugim odstavkom novega 10.d člena uredbe prvič sporoči ministrstvu podatke o številu vrečk iz prvega odstavka novega 10.d člena uredbe za leto 2018.

(3) Distributer mora v skladu s prvim odstavkom novega 10.e člena uredbe najpozneje do 1. januarja 2019 zagotoviti, da plastične nosilne vrečke potrošnikom niso na voljo brezplačno.

(4) Distributer mora najpozneje do 1. januarja 2018 opremiti prodajno mesto ali mesto ponudbe plastičnih nosilnih vrečk s cenami vrečk v skladu z drugim odstavkom novega 10.e člena uredbe.

41. člen
(obveščanje javnosti in končnih uporabnikov glede potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) V enem letu po uveljavitvi te uredbe ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministrstvi, lahko pa tudi v sodelovanju s proizvajalci in pridobitelji lahkih plastičnih nosilnih vrečk, distributerji in združenji teh proizvajalcev, pridobiteljev in distributerjev, ter okoljskimi nevladnimi organizacijami, ki na poziv ministrstva izkažejo interes za sodelovanje, izvede kampanjo za ozaveščanje javnosti, zlasti končnih uporabnikov, glede škodljivega vpliva pretirane potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na okolje in o cilju zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nakupovalnih vrečk iz novega 4.a člena uredbe.

(2) Za izvedbo kampanje iz prejšnjega odstavka se sredstva zagotovijo v državnem proračunu. Če ministrstvo izvede kampanjo v sodelovanju z osebami iz prejšnjega odstavka, ki so izkazale interes za sodelovanje, se stroški kampanje delijo med vse sodelujoče, pri čemer se sodelujoči v kampanji dogovorijo o delitvi teh stroškov.

42. člen
(poročilo družbe za ravnanje z odpadno embalažo)

Družba za ravnanje z odpadno embalažo prvič predloži poročilo o ravnanju z odpadno embalažo v skladu s spremenjenim 46. členom uredbe za leto 2018.

43. člen

(poročilo oseb, ki imajo potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

Embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže iz 27. člena uredbe prvič predložijo poročilo o ravnanju z odpadno embalažo iz spremenjenega 47. člena uredbe za leto 2018.

44. člen

(poročilo končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja)

Končni uporabnik iz 34. člena uredbe prvič predloži poročilo o ravnanju z odpadno embalažo iz spremenjenega 48. člena uredbe za leto 2018.

45. člen

(vodenje evidence in analiza ravnanja z embalažo in odpadno embalažo)

(1) Ne glede na drugi odstavek novega 10.a člena uredbe ministrstvo v evidenci iz drugega odstavka novega 10.a člena do 1. januarja 2019 vodi samo podatke 1. in 2. točke drugega odstavka novega 10.a člena uredbe.

(2) Ministrstvo vzpostavi evidenco iz tretjega odstavka novega 10.d člena uredbe najpozneje do 1. januarja 2019.

(3) Ministrstvo prvič pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz novega 48.a člena uredbe za leto 2018.

46. člen

(začetek uporabe)

(1) Novi 10.a člen uredbe in spremenjeni drugi odstavek 36. člena uredbe se začneta uporabljati 1. januarja 2018.

(2) Novi 10.c člen uredbe ter spremenjeni 46., 47. in 48. člen uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2019.

(3) 10. in 11. člen te uredbe se začneta uporabljati 1. januarja 2019.

(4) 12. člen te uredbe se začne uporabljati 1. januarja 2018.

(5) 32. člen te uredbe se začne uporabljati 1. januarja 2019.

47. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.